

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1982

ΕΤΟΣ ΛΕ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 794

Τιμή Φύλλου Δρχ. 10 — Γραφεῖα Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι Τ. 147 Τηλ. 36.28.280

ΠΡΩΘΙΕΡΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΘΕΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1982

ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

Ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος

Πρὸς
Τὸ Χριστόλεκτον Πλήρωμα τῆς ἀγιωτάτης καὶ
Ἀκαينوτομήτου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
ἐγγὺς καὶ μακρὰν Εὐρισκομένου.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῖν ἀγαπητὰ καὶ ἐπιπόθητα.
«Τοῦτο ἐστὶν ἡμῖν ἡ πανήγυρις, τοῦτο ἑορτά-

ζομεν σήμερον, ἐπιδημῖον Θεοῦ πρὸς ἀνθρώ-
πους, ἵνα πρὸς Θεὸν ἐνδημήσωμεν, ἢ, ἐπανεέλ-
θωμεν, (οὕτω γὰρ εἰπεῖν οἰκειότερον), ἵνα τὸ
παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, τὸν νέον ἐνδύ-
σώμεθα καὶ ὥσπερ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀπεθάνομεν,
οὕτως ἐν Χριστῷ ζήσωμεν, Χριστῷ καὶ συγγεν-
νῶμενοι καὶ συσταυρούμενοι καὶ συνθαπτόμενοι
καὶ συνανιστούμενοι» (ἀγ. Γρηγορίου Ναζιαν-

ζηνοῦ, «ΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ Θ. ΓΕΝΝΗΣΙΝ).

“Ας ἀφήσωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς πρὸς στιγμὴν τὸ πολὺβουον ἄγχος τοῦ καθ’ ἡμέραν βίου, τὸ ὁποῖον καταδυναστεύει τὸν κόσμον τῆς ἐποχῆς ἡμῶν εἰς παγκόσμιον κλίμακα καὶ ἃς ἀποθαυμάσωμεν τὸν μέγιστον ποιητὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὸν Θεῖον καὶ Ἱερὸν Γρηγόριον, ἐγκωμιάζοντα τὴν ἀπαρχὴν καὶ τὴν ἀφετηρίαν τῶν χριστιανικῶν Ἑορτῶν καὶ Πανηγύρεων, τὴν Θεῖαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ΓΕΝΝΗΣΙΝ!

Καὶ κοντὰ εἰς ἐκεῖνον ἃς ἀκούσωμεν καὶ τὸν ἄλλον ἐκεῖνον πρόμαχον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν Μέγαν Ἀθανάσιον Ἀλεξανδρείας ὁμιλοῦντα ἑορτικῶς καὶ λέγοντα, «Ὁ Κύριος ἐνθρόωνησεν ἵνα ἡμεῖς Θεοποιηθῶμεν». Καὶ πληρούμενοι οὕτως, Θεῖας ἐξάρσεως, ἃς συμπάλλωμεν μετὰ συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος, τῆς Χριστιανικῆς καὶ Ὁρθοδόξου ἀνὰ τὸν Πλανήτην τῆς γῆς, τὸ συγκινητικὸν ὕμνον τῶν Ἀγγέλων. «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

“Ὅσον κι’ ἂν ἡ πεζότητα τῆς ἐποχῆς ἡμῶν, ἔχει ρίξει εἰς ἀδιαφορίαν τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅσον κι’ ἂν ἡ ρουτίνα εἶναι τὸ καθ’ αὐτὸ γνῶρισμα τῶν καιρῶν, ἐν τούτοις, πάντοτε ἡ Θεία αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Μεγάλη καὶ λαμπρά, ἥτις ἀποκαλύπτει τὴν ἀπεραντωσύνῃ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, θὰ καλῇ τοὺς ὁδοίτας τῆς ζωῆς εἰς μίαν, ἔστω, προσωρινήν, ἀνάπαυλα εἰς μίαν ἐκχειρίαν τῶν σκληρῶν ἀγώνων, ὥστε οἱ πιστοί, ὅσοι εἶναι, οἱ λᾶτρες τοῦ Θεοῦ Νηπιού, ὅσοι ἐναπέμειναν ἐδραιωμένοι ἐν τῇ πίστει, διὰ νὰ ἐκφράσουν τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν Αἰώνιον Ἐλευθερωτὴν τῶν ἀνθρώπων, «ὅσων φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζεῖν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας», (Ἑβρ. 2, 14-15).

Τὸ δὲ ἀναμφισβήτητον γεγονὸς ὅτι ὁ Υἱὸς τῆς Ἀειπαρθένου Κόρης καὶ Μητρὸς ἔφερεν ἐξ Οὐρανῶν εἰς τὴν γῆν τὰ ὑπερούσια δῶρα τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας, τῆς πάντα νοῦν ὑπερεχούσης εἰρήνης καὶ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ, εἶναι ὅτι ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς ἀνθρωπότητος πολέμων καὶ κοινωνικῶν ἀναταραχῶν, ἀντινομίας καὶ τρομακτικῆς σκληρότητος, ὑπάρχουν «τέκνα Φωτός», ὑπάρχουν οἱ «Μιμηταὶ Κυρίου», ὑπάρχουν οἱ ζηλωταὶ τῶν πνευματικῶν πραγμάτων καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἐπὶ τῆς γῆς βιοῦντες ἔχουν ἰσάγγελον πολιτείαν, ὑπάρχουν οἱ Μάρτυρες καὶ διαπρύσιοι ὁμολογηταὶ εἰς χώρας διατελούσας ὑπὸ στυγνῇ ἄρνησιν Θεοῦ, ἔτοιμοι, διὰ πᾶσαν Θυσίαν καὶ ὀλοκαύτωσιν χάριν τοῦ Ὀνόματος καὶ τῆς δόξης τοῦ Σωτῆρος.

Ὑπάρχουν οἱ πιστοὶ οἱ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς ἔντονα τὰ γνωρίσματα τῶν ΓΝΗΣΙΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ. Ὑπάρχουν «οἱ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ», οἵτινες κλίνουν μετὰ πολλῆς συγκινήσεως τὸ γόνυ πρὸ τοῦ Θεοδέγμονος Σπηλαίου τῆς Βηθλεὲμ καὶ ὡς οἱ ἀγραιλοῦντες ποιμένες, – ἅπλοὶ καὶ ταπεινοὶ αὐτοὶ – προσφέρουν τὰ πάλλευκα δῶρα τῆς καρδίας των, ἥτοι, τὴν ἀφελότητα τῆς καρδίας καὶ τὴν ἀγνότητα τῶν ἀσθημάτων αὐτῶν, κηρύττοντες καὶ ὁμολογοῦντες, «Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον Ἑσταυρωμένον», κατὰ τὸν Θεῖον Παῦλον.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι, κατὰ καιροὺς κατὰ τὴν δισχίλιετή πορείαν τῆς Ἐκκλησίας Ἡμῶν, μετὰ τὴν αἰγλήν καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν ἐξ Ἀνατολῶν Μάγων, διακεκριμένοι τῆς Διανοήσεως καὶ τῆς Παιδείας, ἀψηφούντες τὸν ἀβυσσαλέον πόλεμον τῆς ὑλιστικῆς ἀρνήσεως, γονυκλινῶς ἐναποθέτουν πρὸ τῆς Θεῖας Φάτνης τὴν πεμπτουσίαν τῶν γνώσεων, τῆς τέχνης καὶ τῆς καλλιτεχνίας των, πρὸς δόξαν καὶ κλέος τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου.

Καλούμεθα ὁθεν, καὶ ἡμεῖς, τὰ Πιστὰ καὶ Γνήσια τῆς Ἐκκλησίας Τέκνα ἐφέτος νὰ προσκυνήσωμεν λατρευτικῶς τὸ Θεῖον Βρέφος τὸ ὁποῖον ἀνακλίνεται εἰς τὴν Θεοδέγμονα Φάτνην.

Ἀλλὰ ἡ προσκύνησις ἡμῶν αὕτη νὰ εἶναι, οὐχὶ τυπικὴ, ψυχρὴ, ἀδιάφορος· προσκύνησις μόνον χειλέων! Ἀλλὰ λατρευτικὴ προσκύνησις καρδίας καὶ ψυχῆς, τὴν ὁποῖαν ψυχὴν, ἡ Θεία Ἐνανθρώπησις ἀποδεσμεύει ἀπὸ προκαταλήψεις αἰώνων καὶ ἐξυψώνει εἰς σφαῖρας ὑψηλὰς πρὸς ἐπιτυχὴ ἐκπληρωσιν τοῦ ἐπὶ γῆς προορισμοῦ. Ἀς κατανοήσωμεν λοιπὸν ὅτι ἡ Παρουσία τοῦ Θεοῦ Νηπιού εἰς τὴν γῆν ἔχει σκοπὸν, «Εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς—ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἀφῆσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστείλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρῦξαι ἐνι-αυτὸν Κυρίου δεκτόν». (Ἥσ. 61, 1-2 καὶ Λουκ. 4, 18-19).

Τέκνα Ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ ἐπιπόθητα,

Ἀς ἐορτάσωμεν πνευματικῶς τε καὶ ψυχικῶς – καὶ οὐχὶ μόνον σωματικῶς – τὰς λαμπρὰς καὶ κοσμοχαρμοσύνους Ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου. Διότι ἡμεῖς, οἱ Ἕλληνες, ἔχομεν τὸ πρόνομιον νὰ ἀνῆκωμεν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν ἡμῶν, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν γνησιότεραν, καθαρωτέραν καὶ λαμπροτέραν ἐκφρασιν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐντεῦθεν ὑποχρεοῦμεθα νὰ αἰσθανώμεθα πληρεστέραν τὴν ἀπὸ τὴν Θεῖαν Ἐνανθρώπησιν ἐκπηγάσασα Χαρὰν καὶ σωτηρίαν. Ἡ Θεία Γέννησις ὑπενθυμίζει εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν ΘΕΙΑΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΝ αὐτοῦ κατὰ διαφόρους ἀλλεπαλλήλους ἐθνικὰς περιπετείας. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν μακρυγορίαν δι’ ἡθικῶν διδασμάτων νοουθεσιῶν καὶ περὶ τῆς δραματικῆς πορείας τοῦ κόσμου σήμερον.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ λησμονηθοῦν ὅλα τὰ τοῦ κόσμου. Ἐπιθυμοῦμεν Πατρικῶς, ἅπαντες νὰ ἀπολαύσητε τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πληρώσατε, εὐσεβεῖς ἑορτασταί, τὰς καρδίας ἡμῶν με αὐτὴν τὴν γλυκυτάτην, τὴν ἄδολον καὶ ἀπροσμέτρητον χαρὰν τῆς Θείας Γεννήσεως.

Τότε πληροῦται καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν μυστικῶς Δυνάμεως καὶ ἐνισχύσεως καὶ τότε τὰ ἔτη τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀποβαίνουν «Χριστιανὰ, ἀνώδυνα ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ με καλὴν ἀπολογίαν», ὡς εὐχεται τακτικῶς ἡ Ἐκκλησία.

Ἀδελφοὶ ἡμῶν καὶ Πατέρες!

Ἡ Χάρις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν Ἐναντὶ θρωπήσαντος Κυρίου ὅς περιφρουρῇ Ὑμᾶς τε καὶ τὰς οἰκογενείας Ὑμῶν, δωρουμένου καὶ τὸν ὑποφώσκοντα Νέον Ἐνιαυτὸν τῆς Χρηστότητος αὐτοῦ, 1983, κομιστὴν Οὐρανίων εὐλογιῶν καὶ δωρεῶν.

Ἐγγραφον ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Γ.Ο.Χ.

Ἀθηνῶν, ἐν Πετροπόλει Ἀττικῆς.

ΔΙΑΠΥΡΟΣ ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΟΝ ΕΥΧΕΤΗΣ ΥΜΩΝ
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
Ο ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΑΛΗΘΟΥΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Ἡ ἐξομολόγησις ἀδελφοὶ ἔχει καταδειχθῇ ὅτι εἶναι γενικὸν φαινόμενον ἀνάγκης τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ψυχικῆς καταστάσεως ἡ ὁποία εἴτε πολὺ εἴτε ὀλίγον, ἀναλόγως τῆς συναισθήσεως, βαρύνει τὸν ἄνθρωπον. Ἡ σπουδαιότης τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς ἀνάγκης ταύτης τῆς ἀνθρωπίνου ψυχῆς εἶναι καταφανής. Ἡ συναισθήσις τῆς ἀνάγκης ταύτης ἄγει εἰς τὴν προϋπόθεσιν προσώπων ἰδιαζούσης καταλληλότητος εἰς τὰ ὁποῖα ν' ἀποκαλύπτει τὰς ἐαυτῆς πληγὰς ἡ ψυχὴ, νὰ δεχθῇ παρ' αὐτῶν τὸ βάλαμον τῆς ἐπουλώσεως καὶ ἀποσείσῃ τὸ ἠθικὸν βάρος ὑπὸ τὸ ὁποῖον κύπτει ὁ ὅλος ἄνθρωπος, τοῦ ὁποῖου ἡ ψυχὴ ἔχει πληγωθεῖ. Ἡ καταλληλότης τῶν εἰδικῶν αὐτῶν προσώπων δὲν ἐξαρτᾶται τόσο ἐκ τῶν πολλῶν γνώσεων, ἀλλὰ κυρίως ἐκ τῶν βάσεων τῆς πίστεως καὶ τῆς κατανοήσεως τῆς πρὸς τοῦτο ἀποστολῆς των, αἱ γνώσεις εἶναι μέσα ἐπικουρικά. Ἄνευ συναισθήσεως τῆς ἀποστολῆς οὐδόλως ἐπικουροῦσιν. Ἡ ἀνάδειξις τῆς καταλληλότητος τῶν εἰδικῶν αὐτῶν προσώπων ἐξαρτᾶται ἐπομένως ἐξ' αὐτῶν τῶν ἰδίων. Διδασκαλία καὶ πρᾶξις μαρτυροῦσαι ζῶσαν πίστιν, ἐνδιαφέρον συμπονοῦντος πατρός, ὡς φίλου καὶ ἀδελφοῦ, ὑπὲρ ἐκεῖνων τῶν ἐλαχίστων, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος

ὀνομάζει ἀδελφούς του ἐν πνεύματι πραότητος καὶ ἀγάπης, πραγματικῆς στοργῆς, προάγουσι καὶ ἀναδεικνύουσι τὴν καταλληλότητα. Τὸ παράδειγμα ἔχομεν ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς τοῦ Κυρίου, ὅστις τὴν ζωὴν αὐτοῦ «διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου». Γνωστὸν δὲ ὅτι ἐν Σαμαρείᾳ πολλοὶ ἐπίστευσαν διὰ τῶν λόγων αὐτοῦ. Ὁ Κύριος μόνος ἔχων τὴν δύναμιν τοῦ ἀφιέναι ἁμαρτίας ἔδωκε μὲν τὴν χάριν τῆς δυνάμεως ταύτης, εἰς εἰδικὰ πρόσωπα, ἀλλ' ἐξ ἰσοῦ ἔδωκεν ἑαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν τοῦ ἀκολουθεῖν εἰς τὰ ἴχνη αὐτοῦ διότι «λοιδορούμενος οὐκ ἄντελοιδορεῖ καὶ πάσχων οὐκ ἠπέλει».

Ὁ ἐντεταλμένος, ἐν δυνάμει Θείας χάριτος ἀφιέναι ἁμαρτίας, ἀναδεικνύει τὴν προσωπικότητα αὐτῶν, ἐξαίρων τὴν προσωπικότητα τοῦ Κυρίου, πρὸς ὃν δέον νὰ ἐπιστραφῇ ὁ ψυχικῶς πάσχων ἄνθρωπος, ὡς τὸν μόνον δυνάμενον ἵνα ἀποσείσῃ τὸ ψυχικὸν βάρος, τὸ ὁποῖον καταπιέζει αὐτόν. Καὶ νὰ κατανοήσῃ ὁφείλει ὁ ἐντεταλμένος, ὅτι ὁ Κύριος τοῦ ὁποῖου τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας ἔχει ταχθῇ νὰ ἐξυπηρετήσῃ «οὐκ ἦλθε διακονῆσαι» καὶ διὰ τοῦτο «θέλει πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν». Σπουδαίαν θέσιν ἐν τῇ ἐξομολόγησιν ἔχει ἡ διδασκαλία, δι' ἣν ἀπαιτεῖται γνώσις τῶν Γραφῶν.

Ἡ ἐξομολόγησις δὲν εἶναι ἔργον εὐχερὲς. Ἐφ' ὅσον εἶναι ἔρευνα καὶ ἀποκάλυψις πονούσης ψυχῆς καὶ κυρίως τῶν αἰτίων τοῦ πόνου, δυσάρεστου ἢ καὶ ἐπωδύνου ψυχικῆς καταστάσεως, ὁ δὲ πάσχων ἄνθρωπος αἰσθάνεται μὲν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπουλώσεως τῶν πληγῶν του, ἀλλὰ διστάζει ν' ἀποκαλύψῃ τὰ ψυχικὰ τραύματά του, ὁ ἐξομολογητὴς πρέπει νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον ψυχαναλυτικῶς. Ὁ ἐξομολογητὴς κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εἶναι ψυχίατρος, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ εἶναι ψυχολόγος. Ἡ ἐμπειρικὴ ψυχολογία θὰ εἶναι δι' αὐτόν τὸ σπουδαιότερον μέσον διεισδύσεως εἰς τὴν πάσχουσαν ψυχὴν καὶ διστάζουσαν νὰ διανοίξῃ ἑαυτήν. Πολὺ μᾶλλον προκειμένου νὰ ἀνοίξῃ τὴν καρδίαν ἀνθρώπου ἀνεπτυγμένου. Ἰδιάζουσα καὶ ἐξαιρετικὴ προσοχὴ ἀπαιτεῖται προκειμένου περὶ παιδός, περὶ ἡλικίας ἐνάρξεως τῆς ἡβης, περὶ ἐφήβου, περὶ νεανίου, περὶ ἀνδρός ἢ γυναικός, οὐχ ἥττον περὶ ἀνθρώπου γηράσαντος ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ἀγάμου ἢ ἐγγάμου καὶ ἀνεξαρτήτης φύλου. Ὁ ἐξομολογητὴς εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ ἐρμηνευτὴς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ συγχρόνως ψυχίατρος. Ὡς ἐρευνητὴς πρέπει ψυχολογικῶς νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν διστάζουσαν ψυχὴν ν' ἀποκαλύψῃ ἑαυτήν. Ὡς ψυχίατρος πρέπει νὰ ἔχει ἔτοιμα φάρμακα τῆς ἐπουλώσεως τῶν ψυχικῶν πληγῶν. Καὶ αὐτὸς οὗτος

οφείλει να κυριαρχῇται ὑπὸ τῆς σκέψεως καὶ τοῦ συναισθήματος, ὅτι εἶναι ὑπέρτης τοῦ Χριστοῦ εἰς ἔργον σωτηρίας ἐκείνου «δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανε καὶ ὅτι «ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε».

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἐξομολογούμενον ὀφείλει νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην δι' ἐχεμύθειαν καὶ τὸ συναίσθημα ὅτι εὐρίσκεται ἐνώπιον τοῦ οἰκονόμου τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ περισπούδαστον λόγον «Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπέρτας Χριστοῦ, οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ». Ἀμφοτέρων τούτων ἡ ἀντίληψις καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν συναισθημάτων ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἐξομολογητοῦ.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐξομολογήσεως εἶναι λειτουργικὴ πρᾶξις διακρινομένη εἰς δύο στάδια, τὸ ψυχολογικὸν καὶ τὸ ἱεροτελεστικόν. Ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῆς πράξεως τρία πρόσωπα παρίστανται δύο ὁρατὰ καὶ ἓν ἀόρατον. Τὰ δύο ὁρατὰ εἶναι ὁ ἐξομολογητὴς καὶ ὁ ἐξομολογούμενος. Τὸ ἀόρατον εἶναι ὁ Θεὸς Πατὴρ ὁ καλῶν καὶ ζητῶν νὰ ἐλκύσῃ τὸν προσερχόμενον πρὸς ἑαυτὸν ὅστις «οὐ βούλεται τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτὸν» ὁ δεχόμενος τὴν μετάνοιαν καὶ ἀποκαθαίρων διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ τὸν εἰλικρινῶς μετανοοῦντα καὶ προσχωροῦντα εἰς ζωὴν οἰκειώσεως μετ' αὐτοῦ. Ἡ πίστις εἰς ἀόρατον παράστασιν τοῦ Θεοῦ μαρτυρεῖται ἐκ τῶν λόγων τοῦ Ἐξομολογητοῦ πρὸς τὸν ἐξομολογούμενον, ὡς διατυπῶνται ἐν τῇ Εἰδικῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Μυστηρίου. «Ἀδελφέ, δι' ὃ ἦλθες πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς ἐμέ, μὴ αἰσχυνθεῖς οὐ γὰρ ἐμοὶ ἀναγγέλλεις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ...».

Ὁ ἐξομολογητὴς ὅς καταδείξῃ διὰ τῆς στοργῆς εἰς τὸν ἐξομολογούμενον, ὅτι ἀοράτως παρίσταται ὁ Θεὸς καὶ ἀναμένει αὐτὸν ν' ἀποκηρύξῃ τὰ ἔργα τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὅτι οὗτος παρίσταται ὡς ὄργανον τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὁδηγήσῃ αὐτὸν πρὸς Ἐκεῖνον, «ὅς θέλει πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν».

Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Βάρκας

ΔΙΑΤΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕΝ ΤΟ ΠΑΤΡΙΟΝ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

1. Διότι ὅλαι αἱ κινηταὶ καὶ ἀκίνητοι ἐορταὶ τῆς Ἐκκλησίας μας πρέπει νὰ ἐορτάζωνται ἀπὸ ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν, διὰ νὰ ἀποδεικνύεται ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς ὅλους τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Αὐτῆς.

2. Διότι ἡ ἀπόφασις τῶν 318 θεοφόρων καὶ θαυματουργῶν Πατέρων, τῆς πρώτης Ἀγίας Οἰκουμένης Συνόδου διὰ τὸν ταυτόχρονον ἐορτασμόν

τοῦ Πάσχα ἀπὸ ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους, δὲν ἀφορᾷ μόνον τὸ Πάσχα ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας ἐορτάς. Διότι σκοπὸς τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἦτο νὰ ἐνωθοῦν οἱ χωρισμένοι μέχρι τότε Χριστιανοὶ εἰς τὸ δόγμα καὶ εἰς τὸν ἐορτασμόν τοῦ Πάσχα. Ὁ ἰσχυρισμὸς πολλῶν ὅτι μόνον τὸ Πάσχα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀλλάξωμε, καταντᾷ ἀστεῖος. Διότι, κατὰ τὴν γνώμην των, εἶναι ἁμαρτία μεγάλη νὰ ἐορτάσωμεν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, τὸ Πάσχα εἰς ἄλλην ἡμέραν, ἀπὸ ἐκείνην ποῦ ὤρισαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἀλλὰ ἐπιτρέπεται κατ' αὐτοὺς νὰ ἐορτάζωμεν χωριστὰ τὰς ἐορτάς τοῦ γεννηθέντος ἰδίου Χριστοῦ, τὰ Χριστούγεννα, τὴν βάπτισίν Του, τὴν μεταμόρφωσίν Του καὶ τὰς ἐορτάς τῆς Παναγίας καὶ τῶν Ἀγίων. Ἄλλος λοιπὸν εἶναι ὁ γεννηθεὶς καὶ βαπτισθεὶς Χριστὸς καὶ ἄλλος ὁ Ἀναστάς; Μὲ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἐορτολογίου προσβάλλονται ὅλοι οἱ Ἅγιοι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ποῦ μὲ τὴν πρᾶξιν των ἐπὶ 1600 χρόνια τὸ ἐπεκύρωσαν.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι «στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας» εἰς ὅλα τῆς. Εἶναι ἀλάθητος (Α' Τιμ. γ' 15).

3. Διότι τὸ νέον ἐορτολόγιον κατεδικάσθη ἀπὸ τὴν Πανορθόδοξον Σύνοδον τοῦ 1853 ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Β' καὶ ἐθεωρήθη ὡς αὐθαίρετος καταπάτησις τῶν περὶ τῆς ἐνότητος ἱερῶν Κανόνων, ὡς μία ἀπὸ τὰς πολλὰς καινοτομίας τοῦ Πάπα καὶ παγκόσμιον σκάνδαλον.

4. Διότι κατεδικάσθη ἀπὸ ὅλας τὰς ὀρθοδόξους ἐκκλησίας κατὰ τὸ 1902 ὅταν ἠρωτήθησαν περὶ αὐτοῦ ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Ἰωσακίμ τὸν Γ'.

5. Διότι ἡ καινοτομία ἐγένετο μόνον ἀπὸ ὀλίγας ἐκκλησίας ποῦ ἔχουν μόνον τὸ 1/5 τῶν Ὁρθόδοξων, ἐνῶ τὰ 4/5 ἀκολουθοῦν τὸ Πάτριον.

6. Διότι μὲ τὴν καινοτομίαν ἐγένιν ἀκαταστασία εἰς τὸ τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὀλιγόστευσις τῆς Νηστείας τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, κατὰ 13 ἡμέρας ποῦ εἶναι παράδοσις Ἀποστολική, ἐνίοτε δέ, ὅταν τὸ Πάσχα ἐορτάζεται μὲ τὸ Νέον τὸν Μάιον, καταργεῖται τελείως ἡ Νηστεία αὐτὴ ἢ Ἀποστολική, διότι ἐορτάζεται ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, πρὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, ποῦ εἶναι ἡ ἀπόκρεω διὰ τὴν Νηστείαν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων!!! ὡς νὰ ἐορτάζετο τὸ Πάσχα πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου, ποῦ εἶναι ἡ ἀπόκρεω διὰ τὴν μεγάλην τεσσαρακοστήν!!! Διὰ τοὺς καταφρονητὰς τῶν Νηστειῶν ποῦ μᾶς παρέδωσε ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐκφωνεῖ τὸ ΑΝΑΘΕΜΑ ὁ 19ος Κανὼν τῆς ἐν Γάγγρα Ἀγίας Συνόδου.

7. Διότι ἡ καινοτομία τοῦ ἐορτολογίου ἦτο προπομπὸς καὶ διὰ πολλὰς ἄλλας καινοτομίας, αἱ ὁποῖαι

δεν ἐφηρμόσθησαν χάρις εἰς τὴν ἀντίδρασιν ἐκείνων ποὺ κρατοῦν τὸ ΠΑΤΡΙΟΝ.

8. Διότι διέσπασε τὴν ἐνότητα καὶ κατήργησε τὴν πειθαρχία, τὴν τάξιν, τὴν εὐσχημοσύνην καὶ τὸν ταυτόχρονον ἑορτασμόν τῶν ἑορτῶν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

9. Διότι ἡ καινοτομία ἐγένετο χωρὶς κανένα σκοπόν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οὐδεμία ἀνάγκη. Τὸ δικαιολογητικὸν δὲ ὅτι ἐγένετο, διότι ἐστενοχωροῦντο οἱ Χριστιανοὶ μὲ τὴν συνύπαρξιν δύο (2) ἡμερολογίων εἰς τὸ αὐτὸ κράτος διαψεύδεται ἀπὸ τὰ πράγματα. Διότι ἐπὶ ἐξήκοντα (60) περίπου χρόνια οὐδεμία σύγχυσις παρατηρήθη οὔτε διαμαρτυρία τις ἠκούσθη εἰς τὰς χώρας ποὺ μένουν τὰ 4/5 τῶν ὀρθοδόξων ποὺ ἀκολουθοῦν τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον. Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἑβραῖοι ποὺ ἔχουν ἀντὶ τῆς Κυριακῆς τὸ Σάββατον καὶ τὸ παμπάλαιον Μωσαϊκὸν ἑορτολόγιον, ἐπὶ 2000 χρόνια ἐν διασπορᾷ εὐρισκόμενοι, ἐνῷ διὰ τὰ ἐμπορία τῶν ἔχουν τὸ νέον, εἶναι δυνατόν νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ὀπισθοδρομικοὶ καὶ στενοκέφαλοι;

10. Διότι μὲ τὴν καινοτομίαν κλονίζεται ἡ πίστις τῶν ἀπλῶν χριστιανῶν εἰς τὴν Θεοπνευστίαν τῶν παραδεδομένων, καὶ τῶν δογμάτων ἀκόμη.

11. Διότι εἰς ἐποχὴν ρευστότητος τῶν πάντων, ὡς ἡ σημερινή, ἐπιβάλλεται ἡ ἐμμονὴ εἰς τὰ παραδεδομένα.

12. Διότι ὁ πρωτοστατήσας εἰς τὴν καινοτομίαν τοῦ ἑορτολογίου Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος ὅπως γράφει τὸ Μασωνικὸν Δημοσιογραφικὸν ὄργανον «Ἰλισσοῦς» ἦτο Μασῶνος.

13. Διότι ὁ ἄλλος πρωτοστάτης, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὡς Ἀρχιμανδρίτης καὶ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπεφάνθη καὶ ἔγραψε ὅτι τὸ Ἑορτολόγιον - Ἡμερολόγιον εἶναι γενικὸν θέμα τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπως καὶ εἶναι, καὶ οἰαδήποτε Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀντολμήσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ νέον χωρὶς τὴν συμφωνίαν ὅλων τῶν ἐπὶ μέρους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καθίσταται ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΗ, ὅταν ὁμως ἐγένετο Ἀρχιεπίσκοπος ἔπραξε τὰ ἀντίθετα.

14. Διότι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου ἑορτολογίου ἐδημιούργησε ἀπειρα καὶ τεράστια σκάνδαλα, μέσα εἰς τὰς οἰκογενείας καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, εἰς τὰς οἰκογενείας, φιλονεικίας μεταξὺ συζύγων καὶ τέκνων, βάναισον συμπεριφορὰν, διαζύγια. Κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς ὁ εἰς τῶν συζύγων πανηγυρίζει ὁ ἄλλος νηστεύει. Ἡ συμμετοχὴ εἰς κοινὴν τράπεζαν κατ' αὐτὰς νηστευόντων καὶ καταλυόντων, γίνεται αἰτία συζητήσεων ζωηρῶν καὶ ταραχῶν. Καὶ ἂν ὁ Κύριος διὰ τὸ μεμονωμένον σκάνδαλον εἶπε τὰ τρομερὰ λόγια «οὐαὶ δι' οὐ τὸ σκάνδαλον ἐρ-

χεται — συμφέρεῖ αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς (μυλόπετρα) εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης, (Ματθ. ΙΗ' 6-7) διὰ νὰ μὴ προφθάσῃ καὶ σκανδαλίσῃ δεύτερον, τί νὰ εἴπωμεν διὰ τοὺς ὑπευθύνους τῆς δημιουργίας τοσούτων καὶ τοιούτων σκανδάλων μὲ τὴν ἐπιβολὴν εἰς τὸν Ὁρθόδοξον λαὸν τοῦ νέου ἑορτολογίου; οὐαὶ, οὐαὶ, οὐαὶ, εἰς τοὺς ὑπευθύνους!

15. Διότι «οὐ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ Ἐλευθερία» (Β' Κορινθ. γ' 17). Ἐπομένως ὅπου βία καὶ ἐξαναγκασμός, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀντικειμένου. Τὰ εἰς βάρος τῶν ἀκολουθούντων τὰ πατρία λαμβανόμενα πολλὰς φορὰς ἀνελεύθερα μέτρα δὲν εἶναι ἐκ τοῦ Καλοῦντος.

Ταῦτα τὰ ἐλάχιστα ἐκ τῶν πολλῶν πρὸς πληροφόρησιν τῶν ἀγνοούντων τὸ ζήτημα.

ΠΡΟΣΕΞΕ ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ

ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΤΑΝΥΞΕΩΣ

Κατὰ τὸ ἅγιον Δωδεκαήμερον τῶν Χριστουγέννων τὸ ὁποῖον κατακλείεται μὲ τὴν Σύναξιν τοῦ Τιμίου Προδρόμου, καλούμεθα εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ὁρθοδοξίας διὰ νὰ ἀκούσωμεν τοὺς Θείους καὶ συναρπαστικοὺς τονισμοὺς τῆς λύρας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, οἵτινες μεταρσιώνουν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀλλὰ καὶ παρέχουν τὴν εὐκαιρίαν προσεγγίσεως ἐπὶ μᾶλλον τοῦ Θεοῦ Βρέφους τῆς Βηθλεὲμ τὸ ὁποῖον ἀνακλίνεται Ταπεινὸν πρὸς Χάριν ἡμῶν. Ἄς μὴ χάσωμεν καὶ αὐτὴν τὴν ἐφετεινὴν εὐκαιρίαν μήπως θὰ εἶναι ἀργά.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1983 ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ ΥΓΕΙΑΝ ΚΑΤ' ΑΜΦΩ, ΠΡΟΚΟΠΗΝ ΒΙΟΥ ΚΑΤΑ ΘΕΟΝ ΚΑΙ ΑΚΛΟΝΗΤΟΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΝΗΣΙΑΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορῶντα, τοὺς διαχειριστὰς χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ, ἥτοι δοσοληψίας τούτων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους ὑπόλοιπα Λ/σμοῦ ἐκδοσίς ἀποδείξεων εἰσπράξεως κ.λ.π., ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον — Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κάνιγγος 32. Τηλ. 36.28.280.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

Γωνία τοῦ Ἀναγνώστου

Γύρω ἀπὸ μία Ἔλεусι!...

Ἡ κοινωνικὴ ἀτμόσφαιρα ἦταν πολὺ φορτισμένη, ἔτοιμη νὰ «ἐκκραγῇ» λίγο καιρὸ πρὶν τὴν Ἔλεусι Ἐκείνου! Ἡ προφητικὴ ρῆσι τοῦ θ. Ἡσαΐου «τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς» δὲν ἐγράφη ἔτσι χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἡτιολογημένην σημασίαν. Ἡ γραφὴ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ προφητεία τοῦ Ἡσαΐου τὸν ὁποῖον «προσέπικυροῖ» ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, Δ' 16 δὲν ἦταν δυνατόν νὰ μὴ ἦταν ἔτσι χωρὶς νὰ ἐκφράζη τὴν κοινωνικὴν, οἰκονομικὴν, πολιτικὴν ἀναταραχὴν «τῷ καιρῷ ἐκείνῳ».

Σκότος σκιὰ καὶ θάνατος, βαρύγδουπες λέξεις ποὺ βγῆκαν ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ Προφήτου!... Ναι σὲ μιὰ τέτοια ἀτμόσφαιρα βεβαρυμένη καὶ ἐπιθανάτια βρισκόταν ὁ τότε κόσμος. Προσεδῶκα τὴν ἔλεусιν κάποιου ποὺ θὰ σήκωνε τὸ βαρὺ βραχνὰ ἀπὸ τὰ στήθη τῆς ἀμαρτωλῆς καὶ παραστρατημένης ἀνθρωπότητος. Αὐτὸ δὲν συνέβαινε μόνο σ' αὐτὴ τὴ γωνία τῆς γῆς (Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλεὶμ) ποὺ βρῆκε τὴν «ἐκπλήρωσι» του, ἀλλὰ σ' ὅλον τὸν Κόσμον πρὸ 1982 χρόνια. Ἡ εἰδωλολατρικὴ ἀνθρωπότητα, εἴτε ἐλέγετο Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία μὲ τίς Προεκτάσεις της, εἴτε κόσμος ἐκτὸς αὐτῆς, βάρβαρος ἢ μὴ Προσεδῶκουν τὴν ἔλεусιν Ἐκείνου.

Δὲν θὰ ἀναφερθῶ σὲ κείμενα μικρῶν ἢ μεγάλων Προφητῶν. Αὐτὰ θὰ τὰ δοῦμε γραμμένα σ' ἄλλες στήλες, ἢ θὰ τὰ ἀκούσωμε ἀπὸ τὴν ἐκκλησίᾳ μας, γνωστὰ στοὺς βιοῦντας χριστιανισμὸ ἢ ἐντρυφῶντας στὰ ἱερὰ κείμενα. Ξέρει, περίπου ὁ καθένας τί εἶπε ὁ μεγαλοφωνότατος Ἡσαΐας, ξέρει τί εἶπε ὁ θεῖος Ἰεζεκιήλ, ξέρει τί εἶπε ὁ Προφήτης Ζαχαρίας, καὶ ἄλλοι μικροὶ Προφῆτες, νομίζω ὅμως θὰ ἦταν σωστὸ — μιὰ καὶ πρὸ μερικῶν ἡμερῶν ἐωρτάσαμε τὴν Πανεύφημον Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, Ἀγίαν Αἰκατερίνην τί ἀκριβῶς εἶπε αὐτὴ στοὺς 150 ρήτορας καὶ τοὺς ἀποστόμωσε, πολεμῶντας τοὺς μὲ τὰ ἴδια τοὺς τὰ ὅπλα ἀπὸ τὰ ἱερὰ κείμενα ποὺ εἶχαν διαβάσει. Μύδροι ἔπεσαν πάνω στὰ κεφάλια τοὺς, αὐτοὺς τοὺς Σοφοὺς τοῦ Μαξιμιανοῦ ποὺ ἐκάλεσε ἀπὸ ὅλη τὴν Ἐπικράτεια γιὰ νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν. Ἡ μάχη ἦταν καθαρῶς πνευματικὴ καὶ οἱ Σοφοὶ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν μελετήσῃ καλὰ προτοῦ ἔλθουν σὲ ἐπαφὴ, μ' Αὐτή, ποὺ παρόλο ἦταν 18 χρονῶν ἦταν πάνσοφη, ἀλλὰ ἐγκάρθαιρκτη γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ἐπρεπε, συνεπῶς νὰ ἀνατρέξουν οἱ σοφοὶ στὸ ὀλοοστάσιό τοὺς τὸ ὑπερφυσικόν, γιὰτὶ οἱ πληροφορίες ἦταν ὅτι μία «παιδοῦλα» ἀνεκρίνετο ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα, γιὰ πράγματα ποὺ δὲν ἦταν χειροπιαστά. Ἡ πάλι δὲν θὰ ἦταν πρὸς «σάρκα καὶ αἷμα» ἀλλὰ ἔξω σὲ μιὰ μεταφυσικὴ σφαῖρα καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς θὰ πρέπη νὰ εἶχαν διαβάσει τοὺς χρησμούς ποὺ ἔλεγαν αἱ Σίβυλλαι καὶ διάφοραι Πυθίαι εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Μαντεῖα, ὅπου γῆς ἐβρίσκοντο.

Ὁ χριστιανὸς μελετητὴς τῆς βιογραφίας τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μαρτυρολόγιόν της — ὅσο μεγάλο καὶ καταπληκτικὸ εἶναι — θὰ σταθῇ μοιραίως στὰ λόγια ποὺ ἔκαστο μὲ ἡ Ἀγία (πνεύματι ἀγίῳ κινουμένη) καὶ θὰ ἐντυπωσιασθῇ! Νομίζω πῶς εἶναι πρέπον νὰ τὸ ἀναφέρουμε γιὰτὶ εἶναι γραμμένο ἀπὸ τὸ χεῖρ τοῦ Συμεῶνα τοῦ Μεταφραστοῦ, ποὺ τὸ κύρος του εἶναι ἀδιάφιλονίκητο στὴν χριστιανικὴ ἐκκλησιολογία. Λέγει δὲ ἡ Ἀγία πρὸς τὸν ἐπιφανέστερο τῶν 150 σοφῶν τὰ ἑξῆς:

Ἀλλὰ πρὸς ἀληθεστέραν πίστῳσιν ἄκουσον τί λέγει περὶ Αὐτοῦ ἡ σοφωτάτη Σίβυλλά σας, μαρτυροῦσα Αὐτοῦ τὴν ἐνθεον *Σάρκωσιν*, καὶ τὴν *σωτήριον Σταύρωσιν* ὅσπερ τίς ἐπὶ τὴν πολυσχιδὴ ταύτην ἐλάσειαν γῆν καὶ *δίχα σφάλματος* γεννήσεται, *Σαρξ ἀκαμάτοις δὲ θεότητος ὁροις ἀνιάτων παθῶν* λύσει φθοράν. Καὶ τούτῳ *φθόνος* γεννήσεται, *ἐξ ἀπίστου λαοῦ*, καὶ *ὑψους κρεμασθήσεται*, καὶ *θανάτου* κατάδικος. Ἀκουσον δὲ καὶ τὸν ἀψευδῆ σου Ἀπόλλωνα, ὅτι χωρὶς νὰ θέλῃ ὠμολόγησῃ Χριστόν, Θεὸν ἀπαθῆ βιαζόμενος ὑπὸ τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ. *Εἰς με φησὶ βιάζεται οὐράνιος ὃς ἐστὶ Φῶς Τριλαμπές*. Ὁ δὲ παθὼν Θεὸς ἐστὶ. Καὶ οὐ θεότης παθὲν αὐτή. Ἀμφω γὰρ *βροτόσωμος* καὶ *ἄμβροτος*. Αὐτὸς ἤδη Θεὸς καὶ Ἀνὴρ. Πάντα φέρων ἐκ θνητῆς, *σταυρὸν ὕβριν, ταφήν*.

Μ' αὐτὰ τὰ ὅπλα ἐπολεμήθησαν, νικῆθηκαν καὶ τελικῶς ἐκάησαν ἀπὸ τὸν Μαξιμιανόν, ὁμολογήσαντες Χριστόν οἱ 150 ρήτορες, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν ἰδίαν ἡμέραν μὲ τὴν Ἀγίαν Αἰκατερίνην.

Μπροστά, σ' αὐτὴν τὴν «Ἀποκάλυψιν» ποὺ ὑπῆρχε στὸν Ἀρχαῖον Κόσμον, τί ναι δυνατόν νὰ προσθέσῃ ἄλλῃ ἱστορικῇ Μαρτυρίᾳ;

Τοὺς προφῆτας, τοὺς Εὐαγγελιστὰς τοὺς ἔχουμε κοντά μας καὶ τοὺς ἐντρυφῶμεν καθημερινῶς, ἐὰν ὅμως κάποιος ἀπὸ μᾶς θὰ ἀπεστήθιζε αὐτὰ ποὺ ἐλάμβαναν χώραν εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν Προχριστιανικὸν χώρον, ὅπως τὰ ἀναφέρει ἡ Ἀγία, δὲν θὰ ἦταν γιὰ τὰ χεῖλη τοῦ χριστιανοῦ μία μαρτυρία εὐγλωττὴ γιὰ ὅσους δὲν πιστεύουν Χριστόν;

Αἱ ἀπολογητικαὶ Μελέται τῶν Σοφῶν καθηγητῶν τῆς θεολογίας εἶναι καλαὶ καὶ ὠφέλιμοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ποὺ ἀναφέρει ὁ θεῖος Συγγραφεὺς Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς ἐν τῷ στόματι τῆς Ἀγίας, δὲν θὰ ἀποτελοῦσαν μιὰ πρόσθετη μαρτυρία πάνω σ' αὐτὰ ποὺ ξέρουμε;

Σ' αὐτὴν τὴν σκοτεινὴν καὶ ζοφερὰν περίοδον (ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου) ἦλθεν Ἐκεῖνος, τὸ φῶς τὸ Μέγα καὶ ἐφώτισεν, καὶ ἔσωσεν ὅλους ἡμᾶς ἀπὸ τὸν ψυχικὸν θάνατον «ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυεὶδ (λουκ. β'). Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα.

Χρ. Μ. Χαλβατζῆς

Ἀναγνώστης

ΑΙ ΔΩΡΕΑΙ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἀριστείδης Καρβελᾶς

«Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν...» (Ρωμ. Κεφ. β' στιχ. 10).

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, διὰ τῆς θείας συγκαταβάσεως καὶ ἐνανθρωπήσεως ἀτρέπτως, τῆς φιλανθρωποῦ διδασκαλίας Του, τῶν θαυμάτων Του, τοῦ Νόμου τῆς δικαιοσύνης Του, τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, τῆς ἐπὶ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπερτάτης θυσίας Του, προσέφερεν ἐκουσίως ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς λυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐπαγγελλόμενος πρὸς τοῦτο, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εἰρήνην, πρὸς πάντας τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὸν ἀμπελῶνα τῶν ἀρετῶν, τῆς ἀγάπης, τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐσεβείας, τὸ ἐκλεκτὸν κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ γεώργιον.

Τὴν θείαν ταύτην του Κυρίου συγκατάβασιν καὶ ἐνανθρώπησιν, οἱ Ἅγιοι Προπάτορες, Πατριάρχαι, Προφῆται, Δίκαιοι - ἡ ἐκλεκτὴ αὕτη χορεία θεόθεν εὐλογημένη - προεικόνισαν καὶ προετύπωσαν, διὰ τῶν θεοπνεύστων λόγων των, τῶν θεοκινήτων ἔργων καὶ σημείων, τὴν ἀπὸ τῶν αἰώνων ἀναμενομένην ἔλευσιν ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Σωτῆρος καὶ Λυτρωτοῦ, πραγματοποιηθεῖσαν «ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου...» (Γαλ. Κεφ. δ' στιχ. 4), κατὰ τὸν ὁποῖον χρόνον, ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης καὶ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν ἀπέστειλε τῆς μεγάλης Βουλῆς Του τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ὡς τοῦτο σημειοῦται εἰς τὰς Καταβάσεις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

Τὸ ἀνεπανάληπτον τοῦτο γεγονός ἐφανερώθη εἰς τὴν ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ Προπατορικοῦ ἁμαρτήματος χειμαζομένην καὶ παραπαίουσαν ἀνθρωπότητα, ὡς ἡλιος τῆς δικαιοσύνης, ὡς λύτρωσις τοῦ Θεοῦ παρεχομένη, ὡς ἀπαρχὴ νέας ζωῆς, ὡς φωτεινὴ πορεία ὁδηγοῦσα εἰς τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν μακαριότητα, διὰ τῆς ἀποδοχῆς ὑπὸ ταύτης - τῆς ἀνθρωπότητος - τοῦ Νόμου τῆς χάριτος, τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν θείων ἐπαγγελιῶν, συνεργούσης ἀπολύτως καὶ βεβαίως, τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης, τῆς ἀκατακρίτου συνειδήσεως, τῆς καθαρᾶς καρδίας, τῆς μετανοίας καὶ τῆς ταπεινώσεως, ἔργων κυρίως τῆς εὐσεβείας.

Τὸ ἀνθρώπινον γένος, εἰς τὸ μέγα τοῦτο γεγονός κατὰ θείαν οἰκονομίαν καὶ τοῦ Θεοῦ Βουλὴν προαιώνιον ἀποκαλυφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ εἰς τὴν Ναζαρέτ, προσέφερε πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἀνερμηνεύτου θείας συγκαταβάσεως

καὶ ἐνανθρωπήσεως ὡς εἰς τὰ ἱερὰ κείμενα σαφῶς ἀναφέρεται, κατὰ πρῶτον τὴν ἀγνὴν Παρθένου, τὴν θεόπαιδα Μαριὰμ, τὴν ἀπὸ Θεοῦ ἐκλεκτὴν, τὴν χάριν ταύτην δηλουμένην καὶ ἐμφανῶς πληρουμένην: «τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον», «τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα», «τὸ τῆς Θεότητος δοχεῖον», «τὸν βασιλικὸν θάλαμον, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀπορρήτου ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων, ἐτελεσιουργήθη μυστήριον», «τὴν ἐπουράνιον κλίμακα, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός», «τὴν χαρὰν προμηνύουσαν παντὶ τῷ κόσμῳ», «τῆς κατάρας ἀναίρεσιν, εὐλογίας τὴν ἀντίδοσιν», «τὴν παγκόσμιον δόξαν τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν», «τῶν Ἀσωμάτων, τὸ ἄσμα καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα», «οὐρανὸν καὶ ναὸν τῆς Θεότητος ἀναδειχθεῖσαν», τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ κατὰ σάρκα γενομένην, καὶ Μητέρα ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων κατὰ χάριν, κατ' ἀκολουθίαν δὲ προστασίαν καὶ σκέπην, ὡς περὶ ταύτης χαρακτηριστικῶς ἀναφέρουσιν οἱ ἱεροὶ Ὑμνογράφοι τῆς Ἐκκλησίας, εἰς πλείστους τῶν ὕμνων, πνευματοφόρως κινούμενοι, ὡς καὶ ἀνωτέρω σημειοῦται περὶ τούτων ἐν μέρει περιληπτικῶς.

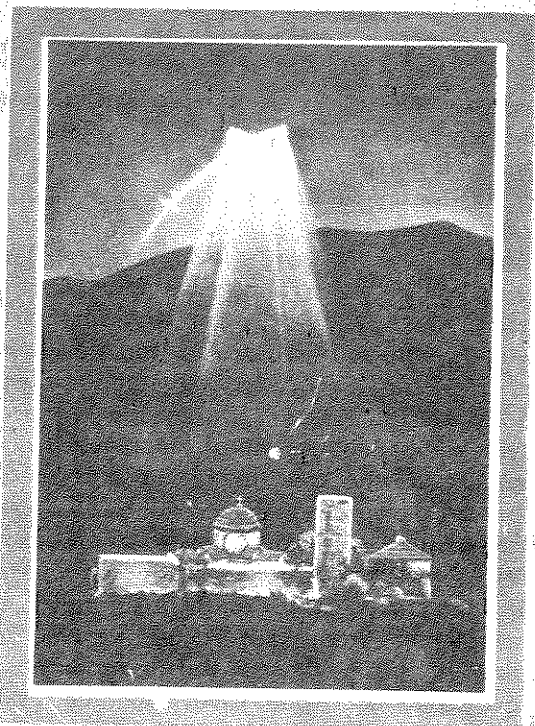
Ἀκολουθῶς τὸ ἀνθρώπινον γένος θεία κελεύσει καὶ εὐδοκίᾳ προσέφερε τὴν χορείαν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐπίγειον στρατιάν τὴν ὑπὸ τῶν ἀρετῶν πλαισιουμένην, πρὸς ἐργασίαν καὶ πνευματικὴν συγκομιδὴν εἰς τὸν λειμῶνα τῆς θείας χάριτος, πλουσίως τῶν καρπῶν τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ καὶ παροχὴν τούτων ἀδαπάνως εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον, πρὸς τροφὴν σωτηριώδη καὶ ἐκ τῆς ἁμαρτίας θεραπείαν. Καὶ περὶ πάντων τούτων ὡς κατωτέρω ἐν μέρει περιληπτικῶς ἀναφέρεται, οἱ ἱεροὶ Ὑμνογράφοι διὰ τῆς πνευματοκινήτου γραφίδος των, εἰς τὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας κατεχώρησαν σχετικῶς.

Τὸν τίμιον Πρόδρομον καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Κυρίου Ἰωάννην: «τὸν μείζονα τῶν Προφητῶν καὶ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν», «τὸν ἐκ κοιλίας μητρὸς ἡγιασμένον», «τὸν κήρυκα τῆς μετανοίας», «τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν λύχνον τοῦ Φωτός».

Τοὺς Ἁγίους ἐνδόξους πανευφήμεους καὶ θεοκήρυκας Ἀποστόλους καὶ τοῦ Κυρίου Μαθητὰς: «τὰς σάλπιγγας τοῦ Χριστοῦ», «τὴν παναρμόνιον λύραν, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κινουμένην», «τῆς Ἐκκλησίας τοὺς πύργους», τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως τοὺς κατ' ἀσπείραντας τὸν σπέρρον τῆς εὐσε-

(Ἀκολουθεῖ συνέχεια)

ΘΕΟΘΕΝ ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν 13ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐ.ε., ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Αὐξέντιος ἱερούργησεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Φανουρίου Κορυπίου, συμπαραστατούμενος παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Εὐθυμίου τοῦ ἐφημερίου τοῦ ὡς ἄνω Ναοῦ, πανοσ. ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Βάρκα, ἀγοντος καὶ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἐρτὴν καὶ πολλῶν ἐτέρων κληρικῶν. Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ τὴν παρατεθεῖσαν τράπεζαν παρὰ τοῦ ἑορτάζοντος πατρὸς Χρυσοστόμου, ὁ Μακαριώτατος μετέβη εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Πάρνηθα (τοῦ Πατρὸς Παρθενίου) συνοδευόμενος παρὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ.κ. Γερωντίου, Θεσσαλονίκης κ.κ. Εὐθυμίου, Ἀχαρνῶν κ.κ. Ἀθανασίου, ἔνθα ἔψαλον Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ Τάφου τοῦ Μακαριστοῦ καὶ αἰοδίου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσοστόμου Καβουρίδη, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς τε Ἠγουμένης τῆς Μονῆς καὶ τῆς ἱερᾶς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς.

Τὴν 21ην Νοεμβρίου 1982, ὁ Μακαριώτατος μετέβη καὶ ἐτέλεσεν εὐχαριστήριον πανηγυρικὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ ἐνοριακῷ Ναῷ τῶν ἁγίων Θεοδώρων Νέας Σμύρνης, Καθιερωθεῖσα ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἔτος, πρὸς χάριν καὶ εὐλογίαν τῶν ἐνοριτῶν οἵτινες πάντοτε συμβάλλουν ἐνεργῶς εἰς πᾶσαν φιλότιμον προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων Θεοδώρων. Κατ' αὐτὴν ὠμίλησεν ὁ Δικηγόρος κ. Νικ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἐν συνεχείᾳ, κατὰ τὸ «Κοινωνικὸν» ὁ ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ, πανοσ. ἀρχιμ. πατὴρ Παγκράτιος ἀναφερθεὶς εἰς τὸ ἀνακαινιστικὸν ἔργον τοῦ Ναοῦ, τῇ πρόφρονι συμβολῇ τῶν εὐσεβῶν ἐνοριτῶν, τῇ ἀόκνῃ πρωτοβουλίᾳ τῶν κ.κ. Ἐπιτρόπων.

Τὴν 30ὴν Νοεμβρίου 1982, ἐώρτασεν μετὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ μεγαλοπρεπείας ὁ καθεδρικὸς Ναὸς τοῦ ἁγίου Πρωτοκλήτου ἀποστόλου Ἀνδρέου εἰς Περιστερίον. Ἀφ' ἑσπέρας ἐτελέσθη πανηγυρικὸς ἀρχιερατικὸς ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Χίου κ.κ. Στεφάνου ὁστις καὶ ὠμίλησεν καταλλήλως μετὰ τὴν ἱερὰν Ἀρτοκλασίαν.

Τὴν Κυριώνυμον τῆς ἑορτῆς ἡμέραν ἐτελέσθη ἀρχιερετικὸν συλλεῖτουργον προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Αὐξεντίου συμπαραστατούμενου παρὰ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Εὐβοίας κ.κ. Ἰουστίνου τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ πρωθ. π. Παναγιωτοπούλου καὶ πολλῶν ἀρχιμανδριτῶν καὶ λοιπῶν πρεσβυτέρων. Κατὰ τὸ Κοινωνικὸν ὠμίλησεν ὁ ἀρχιμ. π. Χρυσόστομος Βάρκας ἀναφερθεὶς εἰς τὴν μεγάλην προσωπικότητα τοῦ ἑορταζομένου Ἀποστόλου.

Τὴν 29ην Νοεμβρίου 1982, ὁ Μακαριώτατος ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν τῆς ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς, ὁδὸς Διοσκούρων Μοναστηρακίου καὶ προέστη τοῦ ἐν τῷ Ναῷ τελεσθέντος 40/ημέρου Μνημοσύνου παρὰ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, τῆς ἀειμνήστου εὐεργέτιδος αὐτοῦ Εὐαγγελίας Τσαμίση.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Τὴν 11ην Νοεμβρίου 1982, ἐώρτασεν μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ παλαικῆς συμμετοχῆς τὸ ἱερὸν ἐνοριακὸν προσκύνημα τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Θαυματουργοῦ Μηνᾶ εἰς Ἀμφιάλην Πειραιῶς. Ἀφ' ἑσπέρας τῆς πανηγύρεως ἐτελέσθη πανηγυρικὸς ἀρχιερατικὸς ἑσπερινὸς ἐν συρροῇ πλήθους εὐσεβῶν πιστῶν ἐξ ὅλων τῶν σημείων τοῦ

Πειραιώς, προεξάρχοντας τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου κ.κ. Γεροντίου συμπαραστατομένου παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ.κ. Στεφάνου.

Τὴν Κυρῶνυμον τῆς ἐορτῆς ἡμέραν ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸν συλλειτουργὸν προεξάρχοντας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς καὶ Σαλαμῖνος κ.κ. Γεροντίου συμπαραστατομένου παρὰ τοῦ ἁγίου Χίου κ.κ. Στεφάνου καὶ πολλῶν ἀρχιμανδριτῶν καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ διακόνων. Κατὰ τὸ «Κοινωνικὸν» ὠμίλησεν καταλλήλως τῇ περιστάσει ὁ Δικηγόρος κ. Νικ. Ἀναγνωστόπουλος, ἐνῷ πλήθη πιστῶν μέχρις βαθείας νυκτὸς προσήρχοντο ἵνα προσκυνήσουν εἰς τὸ ἱερὸν Προσκύνημα τοῦ Πολιοῦχου τῆς περιφέρειας Ἀμφιάλης, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν καὶ κέντρον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1950-1953, ἐποχὴν τῶν σκληρῶν διωγμῶν του.

Τὴν 13ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ. ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μακαριωτάτου μετέβη εἰς τὸ Γηροκομεῖον Γλυφάδος «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια», ἔνθα καὶ τὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, τελέσας τὴν Θείαν λειτουργίαν καὶ τὸ ἱερὸν Μνημόσυνον τοῦ μακαρία τῇ λήξει γενομένου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου Καβουρίδη, ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις αὐτοῦ, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς περιφέρειας. Κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν προσήλθον καὶ πλήθη πιστῶν καὶ δὴ ἐκ Πειραιώς ἐκ τῆς ἐνορίας Εὐαγγελιστρίας Καραβά με ἐπὶ κεφαλῇ τὸν καλὸν ἐφημέριον αὐτῆς πατέρα Νικόλαον Καλοσκάμην. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ὠμίλησεν δι' ὀλίγων πρὸς τὴν ἀδελφότητα καὶ πρὸς τοὺς γηροκομουμένους. Παρέχεται ἡ εὐκαιρία διὰ νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ ἀδελφότης τοῦ ὡς ἄνω ἐν Γλυφάδι Γηροκομείου ἐπιτελεῖ ἔργον Θεάρεστον καὶ καταβάλλει πᾶσαν φιλότιμον προσπάθειαν διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν αὐτοῦ.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

Τὴν 6ην Δεκεμβρίου, ἐ.ἔ., ἐwürτάσαμεν μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ ἐν συρροῇ κόσμου εὐσεβοῦς ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ ἁγίου Νικολάου Κορυδαλλοῦ τῆς γεροντίσεως Μαρίνης ἥτις ἐπιτελεῖ ἔργον προμάχου ἀγωνιστρίας τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος ἐν τῇ ἀκραίᾳ Πειραικῇ Χερσονήσῳ. Ἀφ' ἐσπέρας Μέγας πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς ἐν πληθούσῃ Ἐκκλησίᾳ, προεξάρχοντας τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς καὶ Σαλαμῖνος κ.κ. Γεροντίου συμπαραστατομένου

ὑπὸ τοῦ Τιμίου Πρεσβυτερίου τῆς Μητροπολιτικῆς αὐτοῦ περιφέρειας.

Τὴν κυριώνυμον τῆς ἐορτῆς ἡμέραν ἐτελέσθη πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία προεξάρχοντας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου κ.κ. Γεροντίου καὶ τοῦ Ἱερατείου τῆς πόλεως τελεταρχοῦντος τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ κατὰ τὴν μεγαλοπρεπῆ λιτάνευσιν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ Θαυματουργοῦ ἁγίου καὶ Προστάτου τῶν Θαλασσινῶν. Τὴν Ἱερὰν Λιτανείαν ἐκτὸς τοῦ πλήθους τῶν εὐσεβῶν Πιστῶν παρηκολούθησαν αἱ Τοπικαὶ Ἀρχαὶ παιανίζούσης Μουσικῆς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῆς. Μέχρι βαθείας νυκτὸς κόσμος εὐσεβὴς ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς περιφέρειας τοῦ Πειραιώς καὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐτι, προσήρχοντο διὰ νὰ προσκυνήσουν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΧΑΡΝΩΝ - Ν. ΙΩΝΙΑΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ

Ὁ Ἱερὸς ἐνοριακὸς Ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν ὑπῆρξε κέντρον ἀγωνιστικῶν καὶ ἱστορικῶν ἐπὶ σειρὰν δεκαετιῶν ὁλοκλήρων διὰ τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ἀγῶνα με ἐπικεφαλῇ τὸ ἀσίδιμον ἐν Ἱεράρχαις, Καλὸν κάγαθον Μητροπολίτην Πατρῶν Κυρὸν Θεόφιλον (Τσίρμπα), τοῦ ὁποῖου ἡ Ἱερὰ μνήμη παραμένει ἀνεξάλειπτος εἰς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν χριστιανῶν, τῆς περιφέρειας ταύτης.

Κατὰ τὴν πανήγυριν καὶ ἐορτὴν ἐφέτος προέστη τῶν ἐορτιῶν ἐκδηλώσεων τοῦ τε Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Θείας Ἀρχιερατικῆς Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ.κ. Ἀθανάσιος ὁστις ἠυλόγησε τὴν Ἱερὰν Ἀρτοκλασίαν καὶ ὠμίλησεν καταλλήλως κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Πλήθη πιστῶν ἐκ τῶν Ἀχαρνῶν καὶ τῆς περιφέρειας Ἀττικῆς τιμῶντες καὶ εὐλαβούμενοι τὸν ἐορταζόμενον Ἅγιον Προστάτην τῶν τε πτωχῶν, ὀρφανῶν καὶ πλεόντων. Ἐπηκολούθησεν λιτάνευσις τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνος τοῦ Ἀγίου συμμετεχουσῶν τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ πλήθους τῶν εὐσεβῶν προσκυνητῶν.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ

Ἐπίσης κατὰ τὴν 6ην Δεκεμβρίου (Π.Η.) ἐ.ἔ., ἐwürτασεν μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ συμμετοχῆς κόσμου εὐσεβοῦς ὁ γραφικὸς Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἀγίου Νικολάου Χαϊδαρίου ὁστις τῇ ἀδείᾳ καὶ πρόφρονι συγκαταθέσει τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου προέστη τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ πανηγυρικῶν ἐκδηλώσεων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσ-

σαλονίκης κ.κ. Εὐθύμιος, ὅστις καὶ ἐκήρυξεν τὸν Θεῖον λόγον κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν καὶ ἠλόγησεν τοὺς προσφερθέντας ἄρτους τῆς ἡμέρας. Πλήθη δὲ πιστῶν ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῶν Ἀθηνῶν προσήρχοντο καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἵνα τιμήσουν καὶ προσκυνήσουν εἰς τὴν χάριν τοῦ Ἀγίου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΩΝ

Συνεχίζων τὴν ποιμαντορικὴν δραστηριότητά του ὁ ἅγιος Χίου εἰς τὴν ἐν Χίῳ Μητροπολιτικὴν αὐτοῦ περιφέρειαν ἐκτὸς τοῦ θέρους ἐνθα περιώδευσεν πολλὰς ἐνορίας αὐτοῦ καὶ ἱερούργησεν καὶ ὠμίλησεν καταλλήλως, γενόμενος δεκτὸς μετ' ἀγάπης, σεβασμοῦ καὶ ἐνθουσιασμοῦ τῶν Γ.Ο.Χ. Χίου, κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας ἐπισκεφθεὶς ἐπανειλημμένως τὴν Χίον ἱερούργησεν ἢ, χοροστάτησεν καὶ ὠμίλησεν ὡς ἀκολούθως:

Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ ἁγίου Μάρκου, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν ἁγίου Νικολάου Χίου, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς ἁγίας Σκέπης τὴν 1 Ὀκτωβρίου (Π.Η.), εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς ἁγίας Ματρώνης καὶ τὴν 8ην Νοεμβρίου, ἑ.ἑ., ἐορτὴ τῶν ἁγίων Ταξιάρχων, προέστη τῶν ἱερῶν πανηγυρικῶν ἀκολουθιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Νεονήτων. Ἐπηκολούθησεν μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν, ἱερὰ Λιτανεία τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων τῇ συμμετοχῇ πλήθους εὐσεβῶν, γεγονὸς ὅπερ ἠρέθισεν τοὺς ἐκκλησιαστικούς Ταγοὺς τῆς Κρατοῦσης ἐκκλησίας διὰ νὰ ὑποβάλλουν μήνυσιν ἐπὶ ἀντιποιήσει Ἀρχῆς κατὰ τοῦ ἁγίου Χίου κ.κ. Στεφάνου καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν τῆς συνοδείας του.

25 Δεκεμβρίου 1982

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀντωνίου Μητρόπουλου:
Θεολόγου - Γυμνασιάρχου

«Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἔξει ἐν γαστρὶ καὶ τέξεται Υἱὸν»
Ἡσ. Ζ. 14.

«Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο» Ἰωάν. Α. 14.
«Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ» Α. Τιμ. Γ'. 16.

Ἡ Γέννησις τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ εἶναι ἡ Μεγίστη Θεϊκὴ Ἀποκάλυψις, τὸ Θεῖον καὶ μοναδικὸν ὑπερφυσικὸν γεγονὸς. Εἶναι ἡ θριαμβευτικὴ Νίκη τῆς ζωῆς κατὰ τοῦ θανάτου — ἀπύθμενη πηγὴ ζωῆς Σοφίας καὶ Δυνάμεως καὶ ἀνεξάντλητος λυτρωτικὸς ὠκεανὸς πνευματικῶν ἀναγεννήσεων.

Ὁ Μεγαλόπνοος προφήτης Ἡσαΐας μετὰ τὰς μεγάλας προφητικὰς Ἀποκαλύψεις μετ' Ἐνάργεια καὶ κατηγορηματικότητα μᾶς διαβεβαίει περὶ τῆς κατὰ-σάρκα Γεννήσεως καὶ τῶν Θεῶν Ἰδιοτήτων τοῦ Παρθενογεννήτου Θεανθρώπου ΧΡΙΣΤΟΥ καὶ μᾶς ἀποκαλύπτει τὸ Μέγα Ἀναγεννητικὸν του Ἔργον καὶ τὴν Τρισένδοξον καὶ ὁλόφωτον προσωπικότητά Του.

Ἰδοὺ αἱ προφητεῖαι Του.

1) «Φῶς Μέγα εἶδε ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου» Ἡσ. Θ. 2.

2) «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν... Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστής, Ἀρχων Εἰρήνης» Ἡσ. Θ. 6.

3) «Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται Υἱὸν» Ἡσ. Ζ. 14.

Ἡ Γέννησις τοῦ Θεανθρώπου ΧΡΙΣΤΟΥ εἶναι ἡ Ἐνανθρώπιση τοῦ Θεοῦ Λόγου «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο» Ἰωάν. Α. 14. Εἶναι ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ τῆς Ἀγάπης ποὺ ἤσκησε διὰ μέσων τῶν αἰώνων μεγίστην Ἀναγεννητικὴν Δύναμιν καὶ ἀνύψωσε τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπον σὲ νέα ἄφθαρτη προσωπικότητα διὰ τῆς ὑποκειμενικῆς προσοικειώσεως τοῦ Ἀπολυτρωτικοῦ του ἔργου.

Διότι ἐν τῇ Θεῇ ἐνσαρκώσει ἄρχεται Τελεσιουργούμενον τὸ Μέγα τῆς Σωτηρίας Μυστήριον. «Τὸ Μυστήριον Χρόνοις αἰώνιοις σεσιγήμενον». Τὸ κεκρυμμένον μέσα στὰ βάθη τῶν αἰώνων ἀποκαλύπτεται.

Ἡ Γέννησις τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ τὴν κοσμοϊστορικὴν νύκτα στὸ σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τῆς Βιβλικῆς Ἀποκαλύψεως.

Πρῶτες οἱ Ἀγγελικὲς στρατιὲς «ἐγένετο... πλήθος στρατιάς οὐρανοῦ αἰνούντων τὸν Θεόν» Λουκ. Β. 13, ἔψαλλαν τὸν δοξαστικὸν καὶ χαρμόσουν ὕμνον «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» Λουκ. Β. 14 καὶ ὕστερα οἱ ποιμένες καὶ οἱ σοφοὶ Μάγοι τῆς Ἀνατολῆς γεμᾶτοι πίστι, εὐλάβεια καὶ Θεῖα ἔξαρσις προσκυνοῦν τὸν γεννηθέντα Θεάνθρωπον ΧΡΙΣΤΟΝ.

Τὸ Μέγα αὐτὸ γεγονὸς βυθίζει τὴν ἀνθρωπότητα σὲ μυστηριώδη ἔκστασι μετὰ τὸ καταπληκτικὸ «Μέγα Φῶς» Ἡσ. Θ. 2 τῆς ὑπερφυσικῆς Γεννήσεως τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ διὰ Πνεύματος Ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου ποὺ εἶναι τὸ ὑψιστον λυτρωτικὸν γεγονὸς τῆς Βιβλικῆς Ἀποκαλύψεως.

Ἡ Δογματικὴ Θεώρησις τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου ΧΡΙΣΤΟΥ μετὰ τὰς ἀτράνταχτες Ἀγιογραφικὰς ἀποδείξεις καὶ μαρτυρίες, σείουν συθέμελα ὅλη τὴ Βιβλικὴ Δημιουργία μετὰ τὰς Αἰώνιες Θεῖες καὶ Ὑπερφυσικὰς ἀλήθειες ποὺ ἀναφέρονται στὴ πίστι, στὴν ἀγάπη καὶ στὴ λατρεία τοῦ ὑπὸ ταπεινότητος συνθήκας Γεννηθέντος ΧΡΙΣΤΟΥ στὸ σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ.

Εἰς τὴν φάτνην τῆς Βηθλεὲμ ἡ μυσταγωγία τῆς Γεννήσεως τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ προσλαμβάνει πανανθρώπινον χαρακτήρα καὶ εἶναι γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀκατάλυτος Δύναμις λυτρωτικῆς ἀναγεννήσεως.

Διότι «Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ» Λουκ. Α. 35 διὰ νὰ ἀνυψώσῃ τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ κοινωνὸν τῆς Θείας Φύσεως.

Ἡ ὑπὸ ταπεινοτάτας συνθήκας Γέννησις τοῦ Θεοῦ Βρέφους τὴν στιγμήν ποῦ ὁ κόσμος ἐσπάρασσε κάτω ἀπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ἁμαρτίας, τῆς βίας καὶ τῆς ὠμότητος τῶν ἰσχυρῶν.

Σήμερα μὲ μυστικὲς ἐξάρσεις ὁ χριστιανικὸς κόσμος πανηγυρίζει τὸ κοσμοϊστορικὸν γεγονός τῆς λυτρωτικῆς Γεννήσεως τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἡ ἱστορικὴ καὶ ἡ ἠθικὴ Θεώρηση τῆς Γεννήσεως τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ θεμελιωμένη ἐπὶ τῆς Ἁγίας Γραφῆς τρανῶς ὑπὸ τῶν προφητῶν πεπορητευμένη ἡ ἔλευσις — ἡ Γέννησις τοῦ Μεσσίας ΧΡΙΣΤΟΥ γιὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν διασαλευθεῖσαν εἰρήνην μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου ποῦ διεσπάρθη συνεπεία τῆς παραβάσεως τῶν Γενάρχων.

Τὸ Μέγα Ἐκεῖνο Ἐκτυφλωτικὸ Φῶς τῆς ὑπερφυσικῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ καὶ τοῦ λυτρωτικοῦ του ἔργου φωτίζει τὴν Οἰκουμένη καὶ τὰ τρία βραθὰ τῆς καρδιᾶς μας διὰ νὰ μᾶς ἀναγεννήσῃ καὶ μᾶς ἀνυψώσῃ στὸ κάλλος τῆς ἀρχαίας μακαριότητος τῆς Ἀρχεγόνου Δικαιοσύνης.

Εἶναι τὸ μεγαλειῶδες γεγονός καὶ ἡ θειότερα καὶ ἡ δραματικώτερα σκηνὴ καὶ ἡ ὑπερφυσικώτερα τῶν Θεῶν Ἀποκαλύψεων, ποῦ συνεκλόνησε καὶ συνετάραξε ὁλόκληρην τὴν κοσμογονίαν τὴν κοσμοϊστορικὴν ἐκείνην νύκτα «ἡ Γέννησις τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ» στὴν μεταρσιωμένη καὶ ὑποβλητικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς Ἑσπερινῆς Τελετουργίας στὸ σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ.

Ἀντώνιος Μητρόπουλος
Θεολόγος τέως Γυμνασιάρχης

ΟΙ ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΙ

«Ἐπιστρέψατε πρὸς με λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς» (Ζαχ. Α' 3).

Ἀδελφοί ἐν Χριστῷ Νεοημερολογῖται, ἀνεγνώσαμε εἰς τὸ 528 φύλλον τοῦ Ὁρθοδόξου Τύπου, τὰ γεγραμμένα παρ' ὑμῶν, τὰ πρὸς λύσιν τοῦ «Παλαιοημερολογιτικοῦ, ἢ Ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος» ὡς ἐκαλέσατε τοῦτο, ἡμεῖς δὲ ἀποκρινόμεθα εἰς τὴν εὐγένειάν σας ταῦτα.

Ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει, «Ὅπου προαίρεσις ἐτοιμῇ, τὸ κωλύον οὐδέν». Ἐὰν λοιπὸν προαιρέσθε καὶ θέλετε σωθῆναι, οὐδεὶς ὁ κωλύων πρὸς τὴν σωτήριον ἐπιστροφὴν σας, καὶ ἔνωσιν ἡμῶν τε, καὶ ὑμῶν. Ἀπαραίτητος ὁρος τῆς ἐνώσεως, εἶναι

ἡ ἐπιστροφή σας, εἰς τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον, καὶ ἡ τακτοποίησις τῶν κληρικῶν σας, κατὰ τὸν ὀρισμὸν τῶν Θεῶν Κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Μᾶς ἐπαινεῖτε λέγοντες, «...Ἐπὶ πλεόν, παραμένουν πιστοί, εἰς τὴν Λειτουργικὴν Παράδοσιν, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, (δὲν παραλείπουν τίποτε ἀπὸ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν) διατηροῦν τὸ σεμνὸν καὶ ταπεινὸν ἦθος». Μὴ μόνον ἐπαινεῖτε ἐν λόγοις ἡμᾶς, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ στόματος φέροντες, καὶ ἄλλα ἐπὶ ταῖς διανοίαις, ἀλλὰ καὶ ἐργάζεσθε τὰ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, καὶ γίνετε σείς αὐτοὶ Παλαιοημερολογῖται.

Μέμφεσθε τὴν θρησκείαν σας, ὡς ἀντίθετον τῶν Ἱερῶν Κανόνων, οὐσαν «ἀντικανονικὴν» αὐτολεξεῖ γράφοντες, «...τὴν ἀντικανονικῶς γενομένην Ἡμερολογιακὴν Μεταρρύθμησιν...». Τί λοιπὸν καὶ ἀνέχεσθε μίαν «ἀντικανονικὴν» πίστιν, ἔχουσα ὡς κέρδος τὴν ἀπώλειαν τῆς ψυχῆς σας; Φεύγετε φεύγοντες τὸ Νέον Ἡμερολόγιον, «Ὡς ἀπὸ προσώπου ὄψεως» (Σειρὰ ΧΚΑ' 2) καὶ μὴ πλανᾶσθε μὲ τὸ σόφισμα ὑμετέρου τινός, δογματίζοντος τὸ «ΑΧΡΙ ΚΑΙΡΟΥ», ἐννοῶν ὅτι θὰ παραμείνετε εἰς τὸ Νέον Ἡμερολόγιον, ἕως οὗτοῦ Σύνοδος τις Θεία, ἄνωθεν πεμπομένη, θὰ τακτοποιήσῃ τὴν παρανομίαν.

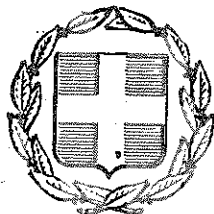
Ἀκούετε λοιπὸν συνεπῶς περὶ τοῦ «ΑΧΡΙ ΚΑΙΡΟΥ» καὶ σύνετε, ἵνα μὴ μεταμεληθεῖτε ἐπ' ἐσχάτων, ὅτε δὲν θὰ ἔχετε καιρὸν διορθώσεως. «Οὐδεὶς καιρὸν ἀναμένειν ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ διορθώσει, διὰ τὸ μὴ ἀσφαλὲς ἔχειν περὶ τῆς αὐρίου, ὅτι πολλοί, πολλὰ βουλευσάμενοι, τὴν αὐρίον οὐ κατέλαβον» (Μεγάλου Βασιλείου).

Καὶ πάλιν ἕτερον σχετικὸν λόγιον τοῦ ἰδίου λέγον, «Οὐδεὶς μετὰ τὸ λυθῆναι τὴν πανήγυριν πραγματεύεται, οὐδὲ μετὰ τοὺς ἀγῶνας ἐπελθὼν στεφανοῦται, οὐδὲ μετὰ τοὺς πολέμους ἀνδραγαθίζεσθαι. Οὐ τοίνυν, οὐδὲ μετὰ τὴν ζωὴν ταύτην ἔστιν εὐσεβεῖν δηλονότι» (Μεγ. Βασιλείου).

Ἡμεῖς γνωρίζομεν, οὐχὶ προφητεύοντες, ἀλλ' ὡς πείραν ἔχοντες, ὅτι εὐκολώτερον εἶναι νὰ κοληθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὴν γῆν, παρὰ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ Νέον Ἡμερολόγιον εἰς τὸ Παλαιόν. Ἡ δὲ αἰτία τῆς μὴ ἐπιστροφῆς σας εἰς τὸ πρότερον καὶ Νόμιμον Ἡμερολόγιον, εἶναι οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, τουτέστιν οἱ Ἐπίσκοποι.

Ἰκανὰ ταῦτα τοῖς νοῦν ἔχουσι, τοῖς δὲ ἀνιάτως νοσοῦσι, οὐδὲν τὸ ὀφελος, κἂν πληθὸς εἶναι τὰ γεγραμμένα.

Ἀριστομένης Καλογερόπουλος
Κάνιγγος 32
Νοέμβριος 1982.

53869

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1982

ΤΕΥΧΟΣ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
3620

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ

Ίσολογισμοί

- Συνοπτική Λογιστική Κατάσταση τής 'Αωνύμου
'Εταιρείας υπό την επωνυμία ΤΡΑΠΕΖΑ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ Α.Ε., τής 31.7.
1982 1

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Ίσολογισμοί

- Ίσολογισμός τής 'Εταιρείας Περιορισμένης Εύ-
θύνης υπό την επωνυμία ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΕΙΑ
ΣΕΡΡΩΝ Ε.Π.Ε. τής 30.6.1982 2
- Ίσολογισμός τής 'Εταιρείας Περιορισμένης Εύ-
θύνης υπό την επωνυμία Φαρμακευτικά Προϊ-
όντα ΦΑΡΜΑΛΕΝ Ε.Π.Ε. (Γ. Λέων και Σία),
τής 31.12.1981 3
- Ίσολογισμός τής 'Εταιρείας Περιορισμένης Εύ-
θύνης υπό την επωνυμία ΣΥΝ/ΣΜΟΣ ΙΔΙΟ-
ΚΤΗΤΩΝ ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙ-
ΩΝ Ν. Σερρών. Ταμείον 'Αλληλοβοηθείας τής
31.12.1981 4

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Ίσολογισμοί

- Ίσολογισμός του Θρησκευτικού Σωματείου «ΓΕ-
ΝΙΚΟΝ (Φιλόπτωχον) ΤΑΜΕΙΟΝ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ», τής 31.12.1981 5

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν Ἰσολογισμόν τοῦ
Γενικοῦ (Φιλοπτώχου) ταμείου Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος τῆς
31ης Δεκεμβρίου 1981.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Τοῦ Θρησκευτικοῦ Σωματείου «ΓΕΝΙΚΟΝ (ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ) ΤΑΜΕΙΟΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Τῆς 31.12.1981 «Διαχειριστική περίοδος 1.1/31.12.81»

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

	Δραχμαὶ
I. ΠΑΓΙΑ	
α) Ἀκίνητα	15.412.564,70
β) Ἐπιπλα - Ἐκκλησιαστ. σκεύη	449.861
γ) Μηχαναὶ Γραφείου - Βιβλιοθήκη	21.583
δ) Ἐργαλεῖα - Τυπογραφείον	28.776
II. ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝΤΑ	
α) Ὑπόλογοι Διαχειριστὰ Ἱερῶν Ναῶν	2.304.354
β) Χρεωπιστῶται - Προσ/νοὶ Λ/σμοὶ	1.152.051,70
γ) Γραμμάτια Εἰσπρακτέα	100.000
δ) Ἐργολάβοι - Προμηθευταὶ	2.019.266
III. ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ	
α) Κηρὸς	442.480
β) Ἡμεροδείκται	71.178
γ) Βιβλιοπωλείον	13.760
IV. ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΝ	
α) Ταμείον	314.274,35
β) Τράπεζαι	751.658
	<u>23.080.806,75</u>

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

	Δραχμαὶ
I. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ	21.287.594,25
II. ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ Λ/ΣΜΟΙ	
α) Προσωρινοὶ Πιστωτικοὶ Λ/σμοὶ	315.672
β) Εἰσφοραὶ ὑπὲρ τρίτων	5.878
γ) Ἐγγυήσεις	125.800
III. ΚΑΘΑΡΟΝ ΒΑΡΟΣ	1.345.862,50

23.080.806,75

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ 31.12.81

ΧΡΕΩΣΙΣ

— Δαπάναι Λειτουργίας Ἱερῶν Ναῶν	2.505.497
— Δαπάναι Διοικήσεως - Διαχειρίσεως	456.400
— Βοηθήματα πάγια - Ἀναξιοπαθούντων	301.500
— Φόροι Δημοσίου	156.504
— Περιοδικόν, Δικαστικὰ - Συμβ/κά, Γενικά ἐξόδα:	439.774
	<u>3.859.625</u>
Καθαρὸν Κέρδος	1.345.862,50
	<u>5.205.487,50</u>

Μικτὰ ἔσοδα παρούσης χρήσεως ἐκ διαφόρων
πηγῶν: Κηροπωλήσεις, Δισκοφορία, Δω-
ρεάς, ἐνοίκια κλπ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

5.205.487,50

5.205.487,50

Ὁ Πρόεδρος
Αὐξέντιος
Ἀρχ/πος Γ.Ο.Χ.

Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Ὁ Μητροπολίτης
Χίου
Στέφανος

Ὁ Ταμίας
Ὁ Μητροπολίτης
Φθιώτιδος
Καλλίνικος

Ὁ Διαχειριστὴς
Δημ. Στέλλας

Ὁ Λογιστὴς
Θεόδ. Μαριόλης

Ὁ ἀνωτέρω Ἰσολογισμὸς εἶναι συντεταγμένος συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς λογιστικῆς, ἐξαχθεὶς ἐκ τῆς πιστῆς ἀντιπαραβολῆς πρὸς τὰ ἀποδεικτικῆς δυνάμεως τηρούμενα βιβλία ἐνὸς πλήρους λογιστικοῦ συστήματος, καὶ ἀποτελεῖ τὴν συνοπτικὴν καὶ λεπτομερῆ καταγραφὴν ἀπάντων τῶν περιουσιακῶν στοιχείων, καταδεικνύει δὲ εἰς πάντας τόσον τὴν κατὰ τὴν 31.12.81 οικονομικὴν μας κατάστασιν, ὅσον καὶ τὴν διὰ τῆς συγκρίσεως τούτης πρὸς προηγουμένας τοιούτας, τὴν ὅλην ἐξέλιξιν καὶ συντελεσθεῖσαν ἀλματώδη οικονομικὴν μας πρόοδον ὥστε νὰ καταστῶμεν αὐτοδύναμοι.

Ὁ δημοσιευόμενος Ἰσολογισμὸς ἀποτελεῖ τὸ κάτωπτον, τὸ «Δελτίον Ὑγείας» τῆς οικονομικῆς μας καταστάσεως τῆς 31.12.1981, διὰ τῆς προσεκτικῆς δὲ μελέτης ἐκτιμᾶται ὁ βαθμὸς εὐημερίας μας,

Ἐπίσης ὁ ἀνωτέρω δημοσιευόμενος Λογαριασμὸς τῶν ἀποτελεσμάτων χρήσεως ἐμφανίζει τὴν γενικὴν ἀμοιβαίαν σχέσιν μεταξὺ τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν συστατικῶν στοιχείων τῆς Διαχειριστικῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1981, ἐξ ὧν προκύπτει ΚΑΘΑΡΟΝ ΚΕΡΔΟΣ Δρχ. 1.345.862,50. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι τὸ προϊόν τοῦ μεθοδικοῦ συντονισμοῦ ὅλων τῶν ἐπὶ μέρους ὑπευθύνων οικονομικῶν φορέων, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἶναι προϊόν τῆς συνεχοῦς προσπάθειας τῶν Εὐσεβεστάτων ἀνιδιοτελῶν ἱερέων μας, τῶν ἐντιμοτάτων ἐπιτρόπων μας, καὶ πρὸ πάντων ἀποτέλεσμα τῆς συγκινητικῆς συμπαραστάσεως τῶν ἀπλῶν ἀνωνύμων εὐσεβῶν χριστιανῶν.

Μετὰ μεγάλης μας χαρᾶς θὰ δημοσιεύσωμεν τοὺς Ἰσολογισμοὺς, Ταμειακοὺς Ἀπολογισμοὺς καὶ ὅτι σχετικὸν μὲ τὰς οικονομικὰς δραστηριότητας, τῶν ἐπιθυμούντων τοῦτο καὶ ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν παρεμβολὴν Ὁρησκευτικῶν Κοινοτήτων, Νομικῶν προσώπων Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, φυσικῶν προσώπων ἰδιοκτητῶν Ἱερῶν Ναῶν κ.τ.λ. Ἑσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ, πρὸς πλήρη ἐνημέρωσιν τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ τῶν Γ.Ο.Χ., μόνου ἀρμοδίου νὰ κρίνῃ ἕναν ἕκαστον διὰ τὰς πράξεις του.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωρίζομεν ὅτι τὰ τηλέφωνα τοῦ μὲν Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Φιλίππου Πειραιῶς εἶναι 4110792, τοῦ δὲ Ἐφημερίου κ. Καλλινίκου 4955810.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ ἡμῶν «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» καθηκόντως καὶ πρὸς ἄρσιν τυχόν παρερμηνειῶν, φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ ἀναγνωστικοῦ τῆς κοινοῦ ὅτι οὐδὲν δημοσίευμα ἀπηχεῖ τὰς ἀπόψεις ἢ ἐκφράζει τὴν ὑπεύθυνον γνώμην τῆς ΙΕΡΑΣ ΗΜΩΝ ΣΥΝΟΔΟΥ, οὐδὲ τῆς Διευθύνσεως συντάξεως, εἰ μὴ μόνον τοῦ ὑπογράφοντος τὸ δημοσίευμα.

Τὸ περιοδικὸν ἡμῶν δημοσιεύει καὶ ἀντιθέτους ἀποστελλομένας ἀπόψεις τῶν διαφόρων δημοσιευμάτων, ἐντὸς βεβαίως τῶν πλαισίων τῆς σοβαρότητος καὶ εὐπρεπείας.

Ταῦτα πρὸς πρόληψιν πάσης παρερμηνείας καὶ ἀδίκου κρίσεως.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἔχοντες παραλάβει μπλόκ εἰσπράξεων, ὅπως κατὰ σύντομα χρονικὰ διαστήματα μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ δέμηνον, ἀποδίδουν λ/σμὸν τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων χρηματικῶν ποσῶν. Ἡ διάθεσις τῶν ποσῶν τούτων θὰ γίνεται, ὡς κατ' ἐπανάληψιν δι' ἐγκυκλίων ἔχει καθορισθεῖ, δηλαδή, διὰ τῶν οἰκείων ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν τελούντων πάντοτε ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἀπαραιτήτως διατιθεμένων τῶν ποσῶν τούτων, διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν εἰσεπράχθησαν. Διὰ πᾶσαν δαπάνην θὰ τηρῆται ἀμελητὴ ἢ ὑπὸ τῶν κειμένων Νόμων τῆς πολιτείας προβλεπομένη διαδικασία. Ἀπαντα τὰ δικαιολογητικὰ μετὰ τὸ πέρας ἐκάστης ἐργασίας, θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν Κεντρικὴν Οἰκονομικὴν Ὑπηρεσίαν, πρὸς ἔλεγχον τῆς νομιμότητος καὶ κανονικότητος τούτων. Ἐπίσης, ἡ ἀγορὰ κηροῦ ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου, ὑπὸ τῶν εἰς τὸ Γενικὸν (Φιλόπτωχον) Ταμείον ὑπαγομένων διαχειριστικῶς 15 Ἱερῶν Ναῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐγκρίσεως ἢ γνώσεως τῆς Διοικήσεως ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Πληροφορία: Οἰκονομικὸν Συμβούλιον — ἐλεγκτὴν κ. Θεόδωρον Μαριόλην. Τηλ. 36.28.280.

ΕΚ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

«ΕΚΑΣΤΟΣ ΕΦ' Ω ΕΤΑΧΘΗ...»

Προσφάτως παρατηρείται τάσις τις, ενίων — ευτυχώς — λαϊκών, τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Παρεμβολῆς τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἐπιθυμούντων κατὰ μίαν παράδοξον ἀνατροπὴν δεοντολογικῆς τάξεως καὶ κατὰ μίαν παράδοξον καὶ ἀνεδαφικὴν νοοτροπίαν νὰ ἐπιμένουν, ὅπως ἔχουν ἐν πᾶσι προβάδισμα καί, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς νὰ προβαίνουν εἰς ἐνεργείας αἰτίνες ἀντιβαίνουν ἐξοφθάλμως εἰς Κανόνας καὶ θεσπισμένα ἔκπαλαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ταύτην πολλάκις τὴν λογικὴν.

Οὐδεὶς ἀντιλέγει ὅτι οἱ λαϊκοὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, ἀποτελοῦν ἴδιον, οὕτως εἰπεῖν, Σῶμα ὡς ἐκλεκτὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἀποτελοῦν τὸ Ἔθνος τὸ ἅγιον, τὴν Ἐκκλησίαν ἣν ὁ Θεὸς περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος καὶ «ἐαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑνδοξον». (Α΄ Περ. Β΄ 9).

Συναποτελεῖ δὲ τὸ λαϊκὸν στοιχεῖον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μετὰ τῶν ποιμένων συνημμένον εἰς ἓν, τὸ αὐτὸ ἀδιαίρετον καὶ μυστικὸν σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κατέχουν δὲ ἐπίσης οἱ λαϊκοὶ διαφόρους θέσεις ἐν τῷ σώματι τούτῳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ προσφέρουν πολλὰς τὰς ὑπηρεσίας ἐν τῇ καθόλου ζωῇ αὐτῆς... Οὐχ ἦττον ὅμως, ἅπαντες ἐξαρτῶνται ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΣ, ΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΧΑΡΙΝ ΘΕΟΥ, ΤΕΚΝΑ, ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΙΜΑΙΝΟΥΣΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Διότι οἱ ποιμένες ἔχουν εἰδικώτερόν τι χάρισμα, τὸ τῆς Ἱερωσύνης, ὡς Ταμιοῦχοι τῆς Θείας Χάριτος γενόμενοι Οἰκονόμοι τῶν Θεῶν καὶ Φρικτῶν Μυστηρίων. Αὐτοὶ τυγχάνουν ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ἐμπειστημένους αὐτοῖς ψυχὰς τῶν λαϊκῶν. Διὰ τοῦτο καὶ δίδεται εἰς τοὺς λαϊκοὺς ἡ παραγγελία: «Πείθεσθε τοῖς ἡγούμενοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες». (Ἐβρ. ιγ΄ 17).

Ἀλλὰ ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ ἡ σχέσις μετὰ τὴν Κλήρου καὶ λαϊκῶν δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ τῶν ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλὰ ἡ σχέσις τέκνων πρὸς γονεῖς ἐν τῇ αὐτῇ κοινωνίᾳ, ἡτοι, τὴν κοινωνίᾳ τῆς οἰκογενείας.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Μέγας Ταρσεὺς διακελεύει περὶ ἐξουσίας δοθείσης αὐτῷ παρὰ Κυρίου εἰς Οἰκοδομὴν καὶ «οὐκ εἰς καθαίρεσιν». (Β΄ Κοριν. ιγ΄ 10), ἐνῷ εἰς τὸν Ἀπόστολον Τίτον παραγγέλλει νὰ ἐλέγχῃ μετ' ἐπιταγῆς καὶ ἀποτόμως. (Τίτ. Α΄ 13-15).

Ἀλλὰ πάντα ταῦτα ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανικοῦ Ἰδεώδους, ὥστε νὰ μὴ διασπᾶται ἡ

συγγένεια τῆς ψυχῆς καὶ τὰ πάντα νὰ γίνωνται πρὸς οἰκοδομὴν ψυχῶν καὶ οὐχὶ σκανδαλισμὸν καὶ ἀφανισμόν...

«Καὶ γὰρ ὡς μίαν οἰκίαν δεῖ τὴν ἐκκλησίαν οἰκεῖν, ὡς σῶμα ἓν, οὕτω διακεῖσθαι πάντας, ὡς περ οὖν καὶ Βάπτισμα ἓν ἐστὶ καὶ τράπεζα μία καὶ πηγὴ μία καὶ Πατὴρ εἷς», μᾶς τονίζει ὁ Ἱερὸς Πατὴρ Χρυσόστομος. (Χρυσόστ. εἰς Β΄ Κοριν. ὁμιλία 189, παρ. 3 PG. 527).

Προνόμιον δὲ τοῦ λαϊκοῦ καθιερώμενον ἀλλὰ καὶ καθῆκον αὐτοῦ, εἶναι ἡ προσφορὰ τῶν Δώρων διὰ τὴν τέλεσιν τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἀπαγορευομένης ρητῶς τῆς προσφορᾶς ταύτης ὑπὸ τῶν κατηχουμένων.

Καὶ προτιθεμένη ἡ Ποιμαίνουσα Ἐκκλησία νὰ συνδέσῃ ἑαυτὴν περισσότερο μετὰ τοῦ ποιμαίνοντος λαοῦ καθιστᾷ αὐτοῦς, ὡς μετόχους τῶν χαρισμάτων τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ φωτισμοῦ «Διδασκοῦς τοῦ Θεοῦ».

Ἦτοι, ἱκανοὺς πρὸς ἀνάληψιν τοῦ ἔργου τῆς Κατηχήσεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀλλὰ καὶ τοῦ Θείου Κληρύγματος ἐν τῇ λατρείᾳ αὐτῆς. (Πρβλ. Εὐσεβ. Καισ. Ἐκκλησ. ΣΤ΄ Κεφ. 19), ἐνθα ἀναφέρεται ὅτι οἱ Ἱεροσολύμων Ἀλέξανδρος καὶ Καισαρείας Θεόκτιστος ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν ἐπισκόπων ὑποστηρίζουν πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Δημήτριον, ΛΑΪΚΟΥΣ ΟΜΙΛΕΙΝ ΕΠ' ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ, ὅπου εὐρίσκονται οἱ κατάλληλοι ὅπερ καὶ ἐπραξαν πολλοὶ ἐπίσκοποι.

Τὸ Ἀποστολικὸν τοῦτο Ἐκκλησιαστικὸν Καθεστὼς συνεχίζεται μέχρι σήμερον. Οἱ λαϊκοὶ ἀποτελοῦν τοὺς πολυτίμους καὶ καλοὺς συνεργάτας τῆς Ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας, ὡς Κύρηκες τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὡς ἐκκλησιαστικοὶ ἐπίτροποι, ὡς σύμβουλοι διαφόρων ὀργανισμῶν, ὡς διαχειρισταὶ ποικίλων οἰκονομικῶν καὶ ἐξωπνευματικῶν ὑποθέσεων αὐτῆς, καί, εἰς ἄλλους τομεῖς καὶ διακονίας, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἀγαθὴ διάθεσις καὶ ἄτυφος καὶ ἀφατρίαστος καὶ εἰλικρινὴς πρόθεσις καὶ διάθεσις συνεργασίας καὶ καταννοήσεως.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΟΜΩΣ! Ἐνιοὶ ὡς προείπωμεν ἐκ τῶν θρησκευτικῶν κινήσεων καὶ θρησκευόντων προσώπων παρερμηνεύουν τὴν θέσιν αὐτῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, κατεχόμενοι ἐξ ἀκράτου οἰήσεως, ὑπερτροφικοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ φιλαρχίας, ἀποβαίνουν ἀρνητικοὶ παράγοντες, μάλιστα ὀλέθρου, Βαρχωχεβάδες (ἐπαναστάται) ἐκ τῆς δημιουργουμένης παρ' αὐτῶν ἀδιεξόδου καταστάσεως.

Καὶ ἐνῷ θὰ ἡδύνατο νὰ εἶναι ἀριστοὶ ΒΟΗΘΟΙ καὶ ΣΥΝΑΝΤΙΛΗΠΤΟΡΕΣ τοῦ ὅλου ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, αὐτοὶ διακαῶς ἐπιδιώκουν καὶ ποθοῦν τὴν ὑποταγὴν καθ' ὁλοκληρίαν τῶν Κληρικῶν καὶ

αὐτῆς ταύτης ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Γ.Ο.Χ. ὑπὸ τὸ πέλμα αὐτῶν καὶ παρὰ τὰς σαφεῖς καὶ ρητὰς διακελεύσεις Ἀποστολικῶν Διαταγῶν, Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔκπαλαι ἐπικρατουσῶν Ἀρχῶν. Εἶναι ἀδιανόητον ὅσον καὶ ἀπογοητευτικόν, τινὲς ἐξ αὐτῶν νὰ ἐπιδιώκουν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ Ἱεροῦ ζήλου(;) τὴν διαπόμπευσιν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου παντὸς βαθμοῦ λαμβάνοντες ἀπὸ καθέδρας ἀποφάσεις ἀποκηρύξεων, ἢ προσχωρήσεων, ἢ μεμονομένως καὶ ἄνευ γνώμης τῆς Ι. Συνόδου, ἀκόμη δέ, νὰ προβαίνουν εἰς διατυπώσεις σκέψεων καὶ δηλώσεων ἐπὶ Δογμάτων καὶ ζητημάτων διὰ τὰ ὁποῖα ΤΟ ΠΡΩΤΙΣΤΟΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΝ ΛΟΓΟΝ ΕΧΕΙ Η ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΟΙΜΑΙΝΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Γεγονὸς ὅπερ ὁδηγεῖ εἰς διαπομπεύσεις καὶ ταπεινώσεις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κλήρου πρὸς ἀνεκκλήτητον χαρὰν μόνον τῶν αἰρετικῶν καὶ θρηνην τῶν εἰλικρινῶς πονούντων τὴν Ἐκκλησίαν.

Καὶ εἶναι πλέον καιρὸς νὰ κατανοηθῇ ὅτι, ὅσοι ἐξ ἀγαθῆς προθέσεως κινούμενοι περιπίπτουν εἰς τὴν ἐνοχὴν ταύτην καὶ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην ἐπισύρουσα βαρυτάτας ἐπιτιμίας κολάσεις, δεόν ὅπως ἀνανήψουν καὶ καταλάβουν ὅτι ὁ Ἱερεὺς εἶναι ὑπεύθυνος πάντοτε τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔνθα ἐφημερεύει Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ καὶ ὑπόλογος ἐναντι τῆς Προϊσταμένης αὐτοῦ Ἀρχῆς.

Οἱ λαϊκοὶ δύνανται νὰ δροῦν εὐχερῶς καὶ ἀκωλύτως ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς νομιμότητος καὶ τῆς εἰδικῆς αὐτῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ θέσεως διὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν Οἰκονομικῶν αὐτῆς, διὰ τῆς Ἐκκλησιαστικογραφίας, ἄνευ προσωπικῶν καὶ ἐμπαθῶν ἐπιθέσεων καὶ διαστρεβλώσεως τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ Δικαίου.

Δύνανται ἐπίσης, βάσει τῶν κειμένων νόμων τοῦ Κράτους νὰ εἶναι ρυθμισταὶ καὶ σύμβουλοι πολλῶν διαχειριστικῶν αὐτῆς ζητημάτων, οὐχὶ ὅμως ΜΕ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, δυνάμενοι — κατὰ τὸ προτεσταντικὸν σύστημα διοικήσεως — νὰ καθαιροῦν, νὰ ὑποβιβάζουν, ἢ, ἀναβιβάζουν ἐπισκόπους, νὰ καθαιροῦν ἐτι καὶ αὐτοὺς οἵτινες δικαιοῦνται τιμῆς καὶ ἐπαίνου διὰ τὴν διακονίαν αὐτῶν.

Ἄς καταβληθῇ μία προσπάθεια κατόπιν ὠρίμου σκέψεως, ὅπως κατασταλῇ τὸ συνεχιζόμενον ὑποῦλως καὶ καταχθονίως κακόν, ἐὰν ἐπιθυμοῦμεν τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος.

Συνεργάται, ναί, μάλιστα, οἱ λαϊκοί, ἄνευ ὅμως ὑπερβασίων καὶ ὑστεροβούλων διαθέσεων κατὰ τῆς Ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας, ἐνεκα κακῶν εἰσηγήσεων καὶ ὑποκειμενικῶν μόνον κριτηρίων. Οὐδεὶς

ἀλάθητος! Μόνον ὁ τῆς Ρώμης ἐπίσκοπος βαυκαλίζεται διὰ τοῦτο... Ἡμεῖς, ἔχοντες ἐπίγνωσιν καὶ λάθη καὶ σφάλματα ἀνθρώπινα ἀναγνωρίζοντες δεόν ὅπως εἴμεθα οἱ συμπαθεῖς καὶ εὐλαβεῖς ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ὑποδεικνύοντες μετὰ διακριτικότητος τὰ πρέποντα.

Ἐὰν ὅμως ἐξακολουθήσωμεν μὲ ἐπιθέσεις, τότε θὰ εὐρεθῶμεν πρὸ μιᾶς καταστάσεως μὲ νικητὰς καὶ ἀπολύτως ἱκανοποιημένους τοὺς ἐποφθαλμιούντας καὶ ἐπιποθοῦντας τὴν διάλυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος ΕΚ ΤΩΝ ΕΣΩ μὴ δυνηθέντων νὰ πράξουν τοῦτο ἐκ τῶν ἑξῶ.

Ἄς ἀπλώσωμεν ἀδελφοί, τὰς χεῖρας ἡμῶν πλέκοντες στεφάνους ἀγάπης περίξ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ ἃς ἀκούσωμεν καὶ πάλιν τοὺς καταλλήλους τῇ περιστάσει λόγους τοῦ Θεοῦ Παύλου:

«Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα, παρὰ τὴν διδασχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθατε ποιοῦντας καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν, οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν ἀλλὰ ΤΗ ΕΑΥΤΩΝ ΚΟΙΝΙΑ καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων» ... Λοιπόν, χαίρετε ἀδελφοί, καταρτίζεσθε παρακαλεῖσθε, τὸ ΑΥΤΟ ΦΡΟΝΕΙΤΕ, εἰρηνεύετε καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. ΑΣΠΑΣΑΣΘΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΕΝ ΑΓΙΩ ΦΙΛΗΜΑΤΙ, ἀσπάζονται ὑμᾶς Οἱ ἅγιοι Πάντες». Εἴθε νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὸς ὁ Ἱερὸς ἡμῶν πόθος.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ:
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36.28.280

Ὁ Πρόεδρος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Αὐξέντιος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ὁ Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς
Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 147

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δραχμὰς 100.—
" " " " 200.—
Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησίᾳ δολλάρια 20.—

Τιμὴ φύλλο δρχ. 10

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ
Μεθώνης 4 - Τηλ. 36.22.982